TIGHT BINDING BOOK

ಪ್ರಭಾಕರ ಕಿರಣಮಾಲಾ.

ಯಕ್ಷಗಾನ

ರತ್ನಾವತೀ ಕಲ್ಯಾಣ

ದಿವಂಗತ ನಂದಳಿಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರ್ಣಪ್ಪನವರಿಂದ
ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟುದು.

ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ರಣ.

ಉಡುಪಿ
ಪ. ನಾರಾಯಣಪ್ರಭುರಿಂದ
ಸ್ವಕೀಯ ಪ್ರಭಾಕರ ಮುದ್ರಾಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ
ಮುದ್ರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

1931.

ಬೆಲೆ 0--3--0 Price 0—3—0

ಜೈ ಜೈ ರಾಮಕೃಷ್ಣಹರಿ

जय जय रामकृष्ण हरे!

"ಜೈ ಜೈ ರಾಮಕೃಷ್ಣಹರಿ" ಎಂಬ ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಿದ ನಮೂನೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಇಂಚು ಎತ್ತರದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬಹಳ ಅಂದವಾದ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಮರಾಠಿ ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ— 2 ಫೂಟ್ ಉದ್ದವೂ 8 ಇಂಚು ಅಗಲವೂ ಇರುವ ಕಾಗದಗಳು ನಾವು ಹೊಸತಾಗಿ ತಯಾರಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ಅವು ಮಠ ವ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮನೆ ವ ಬಂಗಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅಂಗಡಿ ವ ಬಂಡಸಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಭವನಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ವಾಚನಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸಭಾಸದನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗೋಡೆಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಲು ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವುದರಿಂದ — ಅಲಂಕಾರವೂ, ದೇವತಾಸಾನ್ನಿಧ್ಯವೂ ಉಂಟಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ದುರ್ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಮನಸ್ಸಾಗದೆ ಭಗವನ್ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯ ಬೋಧೆಯುಂಟಾಗಿ ಅದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸುಖವೂ ಶಾಂತಿಯೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಬೆಲೆ: 100ಕ್ಕೆ 2-0-0.

☞ ಸದರೀ ಮೇಲಣ ಕಾಗದ ಹಚ್ಚಿ ಅದರ ಮೇಲ್ಗಡೆಗೂ, ಕೆಳಗಡೆಗೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹಚ್ಚುವ ಮೇಲೆ ತೋರುವ (ಬಳ್ಳಿ) ಬಾರ್ಡರುಗಳಿವೆ. ದರ: 100ಕ್ಕೆ 1-0-0.

ವಿಳಾಸ:— ಪ್ರಭಾಕರ ಮುದ್ರಾಯಂತ್ರ, ಉಡುಪಿ.

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣಃ ಪ್ರಸನ್ನಃ ॥

ಬೃಹತ್ಕಥೋಪಪುರಾಣದೊಳಗಣ

ಯಕ್ಷಗಾನ

ರತ್ನಾವತೀ ಕಲ್ಯಾಣ

॥ ಶಾರ್ದೂಲವಿಕ್ರೀಡಿತ ವೃತ್ತ ॥

ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀವರಮಬ್ಜಜಾತಪಿತರಂ । ಬಾಲಾರ್ಕ ಕೋಟಿಪ್ರಭಂ ।
ನೀಲೇಂದೀವರಶಾಮ ಕೋಮಲವಪುಃ । ಸಾಲಂಕೃತೋರಸ್ಥಲಂ ॥
ಫಾಲಾಕ್ಷಾರ್ಚಿತ ವ್ಯಾಲರಾಜಶಯನಂ । ಕಾಲಿಂಗ ಸನ್ಮರ್ದನಂ ।
ವಾಲೋಲಂ ಸುರಪಾಲಮುಖ್ಯನುತಗೋ । ಪಾಲಂ ಸದಾ ಭಾವಯೇ॥೧॥

॥ ರಾಗ, ನಾಟಿ, ಝಂಪೆ ॥

ಜಯತು ಜಯ ಗಣನಾಥಾ । ಜಯತೂ ಆಖೂವರೂಥಾ ॥ ಜಯತೂ ಲೋಕವಿಖ್ಯಾತಾ । ಜಯ ಭಾಗ್ಯದಾತಾ ॥೧॥ ವಿಘ್ನಮೇಘಸಮೀರಾ। ವಿಘ್ನವಿಪಿನ ಕುಠಾರಾ ॥ ವಿಘ್ನಾದಿ ಕಲುಷಹರಾ । ವಿಘ್ನಕರಾ ಧೀರಾ ॥೨॥ ಕರಿವದನ ಹರಪುತ್ರಾ । ಶರಣಜನ ನುತಿಪಾತ್ರ ॥ ಸುರವಿನುತ ಸುಚರಿತ್ರಾ । ಪರತರ ಪವಿತ್ರಾ ॥ ೩ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಹರಗಿರಿಜೆಯರಿಗೆರಗಿ ವಾಣೀ । ವರಗೆ ನುತಿಸಿ ಸರಸ್ವತಿಗೆ ಮುರ । ಹರಗೆ ಭಾಸ್ಕರಮುಖ್ಯ ನವಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಶಿರಬಾಗೀ ॥ ಗುರುವಿನಮಲ ಪದಾಂಬುಜವನನ । ವರತ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಮುಂಗಥೆಯನಾ । ವ ರಹರನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ವರ್ಣಿಪೆ ಯಕ್ಷಗಾನದಲೀ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆ ॥

ಭೂಮಿಯೊಳಗತ್ಯಧಿಕ ಕಾಶ್ಮಿರ। ಗೋಮಿನಿಪ ಶ್ರೀಹರ್ಷರಾಯಂ। ಗಾಮುಹಾಮೂಂಡನ್ವ ಮುನಿಪತಿ । ಪ್ರೇಮದಿಂದಾ ॥ ೧ ॥ ಒರೆಯುತಿರೆ ಬ್ರಹತ್ ಕಥಾನಕ । ವರಪುರಾಣವ ಕೇಳುತಾ ಮುನಿ । ವರನ ಪದಯುಗ ಕೆರಗಿ ಪೃಥ್ವೀ । ಶ್ವರನು ನುಡಿದಾ ॥ ೨ ॥ ಅದರೊಳಾವತ್ಸಾಖ್ಯರಾಯನು । ಪದುಮಮುಖಿ ರತ್ನಾವತಿಗೆ ತಾ । ಮದುವೆಯಾದನದೆಂತೆನುವದನು । ಮುದದೊಳೆನಗೆ ॥ ೩ ॥ ಮೊದಲರುಹಬೇಕೆನುತ ಬಿನ್ನವಿ । ಸಿದ ನೃಪಾಲನ ನೆಗೆದು ಮುದ್ದಿಸಿ । ಯದುವರನ ನೆನೆದುಸುರ್ದ ತಾಪಸ । ನಿಧಿಯು ಬಳಿಕಾ ॥ ೪ ॥

 ॥ ರಾಗ, ಭೈರವಿ, ಝಂಪೆ ॥

ಧಾರುಣೀಶ್ವರ ಕೇಳು । ಊರ್ವಿಯೊಳು ಮೆರೆವೈವ। ತ್ತಾರು ದೇಶ ದೊಳು ಭಾ । ಗೀರಥಿಯ ತಟದೀ ॥ ೧ ॥ ಚಾರುಸಂಭ್ರಮದಿ ವಿ । ಸ್ತಾರವಾಗಿರುವಂಗ। ಧಾರುಣಿಯು ವೈಭವದಿ। ಮೀರಿದುದೂಸ್ವರಕೇ॥ ೨ ॥ ಬೆಡಗಿನಿಂ ರಂಜಿಸುವ । ಪೊಡವಿಯನು ಪ್ರೇಮದೊಳು । ದೃಢವರ್ಮ ನೆಂದೆನುವ । ಕಡುಪರಾಕ್ರಮಿಯೂ ॥ ೩ ॥ ಸತ್ಯಸದ್ಗುಣದಿಂದ । ಪೃಥ್ವಿ ಯನು ದಯದಿ ಪೊರೆ। ವೃತ್ತಿರ್ದ ಮಂತ್ರಿಜನ। ವೊತ್ತದಿಂ ಜನಪಾ॥ ೪ ॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ ॥

ಇಂತು ಕೆಲಗಾಲ ಶ್ರೀಕಾಂತನ ಕಟಾಕ್ಷದೋಳ್।ಸಂತೋಷದಿಂದ ಭೂಕಾಂತೆಯನು ಪಾಲಿಸಿರ । ಲಂತರಂಗದಿ ಪುತ್ರಸಂತತಿಗಳಿಲ್ಲೆಂಬ ಸಂತಾಪದಿಂದ ತನ್ನಾ॥ ಮಂತ್ರಿಯೊಡನುಸುರಿ ಬಲು ಚಿಂತೆಯೊಳಗಿರು ತಿರಲ್।ಕಂತುಪಿತನಂ ಮನದಿ ಚಿಂತಿಸುತ ನಾರದ ಮು। ಹಾಂತಮುನಿ ನಡೆತಂದ ನಿಂತೆನುತಲುಸುರಿದಂ ತಾಂ ತಡೆಯದೊರ್ವ ಚರನೂ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ಕೇದಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ದ್ವಾರಪಾಲಕನೆಂದ । ವಾರತೆಯನು ಕೇಳಿ । ಭೂರಿ ಸಂತೋಷ ದಿಂದಾ ॥ ನಾರದಮುನಿಯ ತಾ । ಭೋರನೆ ಕರೆತಂದು । ಯೇರಿಸಿ ಪೀಠ ವನೂ ॥ ೧ ॥ ವಂದನೆ ಗೈಯ್ಯುತ್ತ । ನಿಂದಿರೆ ಭೂಪನಾ । ಕಂದಿದಾನನ ವ ನೋಡಿ ॥ ಬಂದಿಹ ಭವಣೆಯೇ । ನೆಂದೆನುತಚ್ಚರಿ । ಯಿಂದ ತಾ ಬೆಸ ಗೊಂಡನೂ ॥ ೨ ॥

॥ ರಾಗ, ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಏಕತಾಳ ॥

ಧಾರುಣೀ ಪಾಲಕನೇ ನಿನ್ನಾ । ಚಾರುವದನ ಬಾಡಿದಂತೆ। ತೋರು ತಿಹುದುಯನಗಿನ್ನದರ । ಕಾರಣ ಪೇಳೈ ॥ ೧ ॥ ಋತ್ವಿಜ ಲಾಲಿಸುವದೆ ನ್ನಾ । ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಗಳ ಸಂಪನ್ನಾ । ವಿಸ್ತರಿಸುವದೇನು ನಿನಗೆ । ಗೊತ್ತಿರ ದುಂಟೇ ॥ ೨ ॥ ಆದಡೇ ಪೇಳ್ವೆ ಲಾಲಿಪುದೂ । ಮೇದಿನಿಯೊಳು ಪುತ್ರ ರಿಲ್ಲಾ । ದಾದೆ ನರಕ ಪಾತ್ರನೆಂಬಾ। ಖೇದವೆನಗಿದೂ ॥ ೩ ॥ ಭೂವ ರೇಣ್ಯ ಲಾಲಿಸೈ ನೀ। ನೀವಿಧದಿ ದುಃಖಿಸುವದೇಕೆ। ಭಾವಜಾರೀ ಕರುಣ ದಿಂದ। ಲೀವಾ ಮಕ್ಕಳಾ ॥ ೪ ॥ ಪಿಡಿ ಈ ಚೂತಫಲವ ನಿನ್ನಾ । ಮಡ ದಿರನ್ನೆ ಸವಿಯುಲವಳು । ಪಡೆವಳೋರ್ವ ಸುತೆಯನೆಂದೂ। ನಡೆದ ಮುನಿರಾಯಾ ॥ ೫ ॥

|| ಭಾಮಿನಿ ||

ಮುನಿಪತಿಯು ತಾ ತೆರಳಲಿತ್ತಲು । ಮನದಿ ಹರುಷವನಾಂತು ಭೂಪನು । ವನಿತೆ ಸೌರಂಭೆಯನು ಕರೆದಿಂತೆಂದನವಳೊಡನೇ ॥ ವನಜ ಮುಖಿಕೇಳ್ ನಾರದಾಹ್ವಯ । ಘನತಪೋನಿಧಿ ಕರುಣಿಸಿದ ಫಲ । ತಿನಲು ಪುತ್ರಿಯ ನೀ ಪಡೆವೆ ಯೆಂದಿತ್ತನಾಕ್ಷಣದೀ ॥ ೧ ॥

|| ಕಂದ ಪದ್ಯ ||

ಅನಿತರೊಳಾ ಕಾಮಿನಿ ತಾ । ಮನದೊಳಗಕ್ಕಜ ಗೊಳುತತಿ ತವಕ ದೊಳಾಗಂ ॥ ಜನಪಾಲಕನಿತ್ತಿಹ ಫಲ । ವನು ಭುಂಜಿಸಿದಳು ಪುರಹರ ನನು ನೆನೆಯುತ್ತಂ ॥ ೧ ॥

|| ರಾಗ, ಸಾಂಗತ್ಯ, ರೂಪಕ ||

ಇಂತು ಕಾಮಿನಿಯು ಭೂ । ಕಾಂತನಿತ್ತಿಹ ಫಲ । ವಂ ತಾನು ಭುಂಜಿಸೇ ಬಳಿಕಾ ॥ ಆಂತಳು ಗರ್ಭವಾ । ನಂತರ ಸದ್ಗುಣ । ವಂತ ನೃಪಾಲ ತಾ ತಿಳಿದೂ ॥ ೧ ॥ ವರ ಪುರೋಹಿತರನ್ನು । ಕರೆಸೀ ಶೀಮಂತವಾ । ನೆರವೇರಿಸುತಲಿರಲಿತ್ತಾ ॥ ತರುಣೀ ಸೌರಂಭೆಗೆ । ಹರಿದುದು ನವ ಮಾಸಾ । ಪುರಜನರ್ಸಹಿತ ತೋಷದಲೀ ॥ ೨ ॥ ಇರುತಿರಲಿತ್ತ ಭೂ । ವರನರ್ಧಾಂಗಿಯು ಬಲು । ತರ ವೇದನೆಯೊಳು ತಾ ಬಳಿಕಾ ॥ ಇರದೋರ್ವ ಗೆಳತಿಯೊ । ಳೊರೆದಳು ಮನಸಿನಾ । ಪರಿಯನಿಂತೆಂದು ವಿಸ್ತರಿಸೀ ॥ ೩ ॥

|| ರಾಗ, ನೀಲಾಂಬ್ರಿ, ತ್ರಿವುಡೆ ||

ಕೇಳಮ್ಮಾ ತನುವಿನೊಳೂ । ಇರುವ ಕಷ್ಟಾ । ತಾಳಲಿನ್ನೆಂತೂ ಪೇಳೂ ॥ ಚಾಲವಲ್ಲಿದು ಕ್ಷಣಗಾಲಾ ತಡೆಯಲಾರೆ । ಪೇಳಿ ಕಳುಹು ಭೂಪಗೆ । ನಮಿಪೆ ಹೀಗೆ ॥ ೧ ॥ ಚಾನೂಕಟಗಳು ಕಾಣೇ । ನೋಯುತಲಿದೇ । ಯೇನಾ ಮಾಡಲಿ ನಾ ಜಾಣೇ ॥ ಮಾನಿನಿಮಣಿ ಬ್ರಹ್ಮ ತಾನೆ ಗೈದಿಹ ಕೃತ್ಯ । ಕ್ಕಾನುವರಾರು ಸಖೀ । ವನಜಮುಖೀ ॥ ೨ ॥ ರಸನೇಂದ್ರಿಯವು ಕೆಟ್ಟದೇ । ವಡಲಿನೊಳು । ಹಶುತೃಷೆಗಳು ಕಟ್ಟದೇ ॥ ಕುಸು ಮಾಕ್ಷಿ ಪೇಳಲೇನುಸುರು ಸಿಕ್ಕಿದಂತಿದೆ । ವುಸುರುಯೇನೆನುತಾ ನೀರೇ । ಸಹಿಸಲಾರೆ ॥ ೧ ॥

|| ಭಾಮಿನಿ ||

ಅರಸ ಕೇಳ್ ಬಳಿಕಿತ್ತ ಭೂಮಿಪ । ನರಸಿ ಮರುದಿನ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಿ । ವರ ಸುಪುತ್ರಿಯ ಪಡದಳಾ ಮುರಹರನ ಕರುಣದೊಳೂ ॥ ಪರಮಹರುಷದಿ ಜನಪಮಂತ್ರಿಯು । ಕರೆದು ಪೇಳಿದ ಪಟ್ಟಣವ ಶೃಂ । ಗರಿಪುದೆನೆ ಕೇಳುತ್ತ ಸಚಿವನು ಮನದಿ ಮುದವಾಂತೂ ॥ ೧ ॥

|| ರಾಗ, ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆ ||

ಪುರವರವ ಶೃಂಗರಿಸಿ ಮಂತ್ರೀ।ಶ್ವರನು ವಿಪ್ರಸ್ತೋಮವನು ತಾ। ಕರೆಸಿ ಕೊಡಿಸಿದ ಧನಕನಕವನು।ಹರುಷದಿಂದಾ||೧||ಇತ್ತಲಾ ಶಿಶುವಿಂಗೆ ದಿನಗಳು । ಹತ್ತುಸಂದವು ಮರುದಿವಸ ಭೂ । ಪೋತ್ತಮನು ಪುಣ್ಯಾಹ ವಾಚನೆ । ಬಿತ್ತರಿಸಿದಾ || ೨ || ಪೊಡವಿಪಾಲಕ ಲಾಲಿಸಾ ಧರೆ । ಯೊಡೆಯ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ದಿನ ದ್ವಿಜ । ಗಡಣವನು ಬರಹೇಳಿ ತನ್ನಯ । ಮಡದಿ ಸಹಿತಾ || ೩ || ಪುಟ್ಟಿರುವ ಕುವರಿಂಗೆ ತಾ ಪೆಸ । ರಿಟ್ಟ ರತ್ನಾವತಿ ಯೆನುತ ನೃಪ। ಕಟ್ಟಳೆಯನನುಸರಿಸಿ ದ್ವಿಜರುಗ । ಳಿಷ್ಟದಿಂದಾ || ೪ ||

|| ಕಂದಪದ್ಯ ||

ಅವನಿಪ ಲಾಲಿಸು ನಿಶಿಯೊಳ್ । ಕುವರಿಯು ರನ್ನದ ತೊಟ್ಟಿಲೊ ಳಿಡುತತಿ ಜವದಿಂ || ನವಮೋಹನ್ನೆಯರಾ ನೃಪ । ಭವನದಿ ತೂಗಿದ ರೊಲವಿಂ ಪಾಡುತಲಾಗಂ || ೧ ||

|| ರಾಗ, ಬಿಲಹರಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ ||

ಜೋಜೋ ವಾರಿಜಗಂಧಿ ಸುಶೀಲೇ । ಜೋಜೋ ಚಾರುಚಂದಿರ ಮುಖಿಬಾಲೇ || ಜೋಜೋ ಮಾರಸನ್ನಿಭೆ ಗುಣಮಾಲೇ ।ಜೋಜೋ ಶ್ರೀ ರಾಮ ಸಲಹಲಿ ಮೇಲೇ । ಜೋ ಜೋ || ೧ || ರತ್ನಾವತಿಯೆಂಬ ರತ್ನವೆ ಜೋ ಜೋ । ಪೃಥ್ವಿಪ ದೃಢವರ್ಮ ಪುತ್ರಿಯೆ ಜೋ ಜೋ || ಮಿತ್ರರಂ ಜನಿಸುಚರಿತ್ರೆಯೆ ಜೋ ಜೋ । ಚಿತ್ರಾಂಗಿ ಲಲಿತಾಬ್ಜ ನೇತ್ರೆಯೆ ಜೋ ಜೋ || ಜೋ ಜೋ || ೨ ||

|| ರಾಗ, ಸುರುಟಿ, ಏಕತಾಳ ||

ಲಾಲಿಸು ಜನನಾಥಾ । ನಿನ್ನೊಳು। ಪೇಳುವುದನು ಖ್ಯಾತಾ || ಬಾಲೆ ಯತಾರ್ಣಂತಂ। ಮಾಲಯ ಸೇರಲು । ಬಾಲಕಿ ತಾ ಭೂ। ಪಾಲನ ನಿಳಿಯು ದಿ || ೧ || ದಿನದಿನಕಾ ಕುವರೀ । ಬೆಳೆದಳು । ಘನಲೀಲೆಯದೋರೀ || ಮನಸಿಜನಂಗೈ। ಗಿಣಿತನ್ನಯಕರ।ವನು ತಿರುಗಿಸಿ ನಗೆ।ಯನು ಬೀರುತ್ತಾ || ೨ || ಮೊಗಚಂದಿರಗಿಂತಾ । ಬಲುತರ। ಮಿಗಿಲಿರಲಿನ್ನಿಂಥಾ || ಮಗುವೀ ಜಗದೊಳ। ಗೊಗೆವದಿನ್ನೆಂತೆನೆ। ಮಿಗೆಸೊಬಗಿನ ನೃಪ। ರುಗಳ ಸಮೂಹದೀ || ೩ || ಇಂಥಾ ಬಾಲಕಿಗೇ । ವರುಷವು। ಸಂತೇಳೆಂಟ್ಹೀಗೆ ॥ ನಂತರ ಹತ್ತಾನಂತರ ಹನ್ನೆರ । ಡಂತಾಳ್ದಳು ಬಲು । ಸಂತಸದಿಂದಾ || ೪ || ಪದುಮುಸಖನ ತೆರದೀ । ಶೋಭಿಪ । ಪದುಮಾಕ್ಷಿಗೆ ಮುದದೀ । ಪದಿನಾರ್ಕಳೆಯಲು । ಮದಗಜಗಮನೆಯು । ಮದನನುರಿಗೆ ಬಲು । ಬೆದರಿರಲಿತ್ತಾ || ೫ ||

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥

ಭಾವಕಿಯ ಮನದೊಳಿಹ ಭಾವವನ್ನರಿತಾಗ । ಭೂವರೇಣ್ಯಾಂ ವ.ನದಿ ಭಾವಿಸಿದನಿವಳಿಂಗೆ । ಭಾವಜನು ಬಹುತರದೊಳೀವ ಕಷ್ಟವ ನಿನ್ನು ನಾವು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿರೆ ॥ ಆವುದಪಕೀರ್ತಿಯಿಂ ನೀ ವನಿತೆಯನು ನಿಜದಿ। ಭೂವಧು ಕುಶುಂಬಿಯೆಂಬಾವಸುಧೆಪತಿ ವತ್ಸ।ಗೀವುದೆಂದೆನುತ ಲವನೀ ವಿಧದಿ ಮಂತ್ರಿಯೊಳು ತಾ ವಿವರಿಸಿದನು ಬಿಡದೇ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪೆತಾಳ ॥

ಅತ್ತಲವನಿಪ ತನ್ನಾ।ಪುತ್ರಿಯನು ವತ್ಸನಿಂ।ಗಿತ್ತುಲಗ್ನವ ಗೈವುದೆನುತಾ ॥ ಚಿತ್ತದೊಳು ಯೋಚಿಸಿರ । ಲಿತ್ತವರಕಾಳಿಂಗ । ಪೃಥ್ವಿಪಾಲಕ ಭದ್ರಸೇನಾ ॥ ೧ ॥ ಎಂದೆನುವ ನರಪತಿಯು । ವಂದಿಮಾಗಧಮಂತ್ರಿ । ಸಂದಣಿಯೊಳೊಂದುದಿನ ವೆಸೆಯೇ ॥ ಬಂದೋರ್ವ ಚರಭೂಪಗೆಂದ ಹೊರ ಬಾಗಿಲೊಳು । ಬಂದಿಹರು ಭೂದಿವಿಜರೆನಲೂ ॥ ೨ ॥ ಒಡನೆ ಕಳುಹಿದ ವಿಪ್ರ । ಗಡಣವನು ಕರತರಲು । ಪೊಡವಿ ಪಾಲಕನು ಬಳಿಕಿತ್ತಾ ॥ ತಡೆಯದ್ಯೆತಂದು ಚರ । ನುಡಿದನ್ಯೆ ನಿಮ್ಮನೊಳ । ಬಿಡಲು ಪೇಳಿರುವ ಧೊರೆಯನುತಾ ॥ ೩ ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಬಂದವಿಪ್ರರು ಭೂಪಗೆ । ಚಂದದೊಳಾಶೀರ್ವದಿಸುತಲಿರ ಲನಿತ ರೊಳಂ ॥ ಬಂದಿಹುದೆಲ್ಲಿಂದಲಿ ನೀ । ವೆಂದೆನುತಲಿ ಬೆಸಗೊಂಡನು ವಿನಯದಿ ನೃಪತಿಂ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಪೊಡವಿಸುರರು ನೀವು । ನಡೆತಂದುದೆಲ್ಲಿಂದ । ನುಡಿಯಬೇಕದನೆನ್ನೊಳೂ॥ಒಡನೆ ಯಾತ್ರಿಕರಂತೆ । ಪೊರಮಟ್ಟರೆಲ್ಲಿಗೆ ।ಬಿಡದೆ ಸೂಚಿಸುವದೈಸೇ ॥ ೧ ॥ ಲಾಲಿಸ್ಯೆ ಧಾರುಣಿ । ಪಾಲಕ ಪೇಳ್ವುದ । ಶೀಲಗುಣಾನ್ವಿತನೇ ॥ ಭೂಲಲನೆಯ ಸುತ್ತಿ । ಮೇಲೆ ನಡೆದು ಜಂನ್ನು । ಬಾಲೆಯೊಳ್ ಸ್ನಾನಗೈದೂ ॥ ೨ ॥ ಇರದೆ ಬಂದೆವು ಮುಂದೆ।ಮೆರೆವಂಗದೇಶದ । ಧೊರೆ ದೃಢವರ್ಮನಲ್ಲಿ ॥ ಪೊರಟೆವಲ್ಲಿಂದ ನೀ । ಕರುಣಿಸೇನಾದರು । ತೆರಳಿ ಪೋಗುವೆವು ನಾವೂ ॥ ೩ ॥

॥ ರಾಗ, ಆರ್ಯ, ಸವ್ವಾಯಿ ॥

ನುಡಿಯನು ಕೇಳುತ।ಪೊಡವಿಪ ಮನದೊಳು । ಕಡು ಹರುಷದೊಳಿರೆ ಮನ್ನಿಸುತಾ ॥ ಕೊಡಿಸುತ ಬೇಕಾ।ದೊಡವೆಯ ವಿಪ್ರರ । ನುಡಿದನು

ಮಣಿಯುತ್ತ್ರೀಗೆನುತಾ ॥ ೧ ॥ ಅನುದಿನ ತನುವನು । ತೃಣಸಮುಕೆಣಿಸುತ । ಜನಪದಗಳನೆಲ್ಲವ ತಿರುಗೀ ॥ ದಣಿದಿರುವಿರಿ ನಾಲ್ । ದಿನವಿಲ್ಲಿರುತಲಿ। ತನು ಶ್ರಮುವಳಿದಾ ಮೇಲ್ ಪೋಗೀ ॥ ೨ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಇದುಹೊರತು ಮನ್ಮನವು ನೀವ್ ತಿರು । ಗಿದ ನಗರವೈಚಿತ್ರ್ಯವನು ತಿಳಿ । ವುದಕೆ ಕೋರುವದದನು ದಯೆ ಪಾಲಿಸುವದೆನೆ ಕೇಳ್ದೂ ॥ ಅದರೊ ಳೋರುವ ವಿಪ್ರ ತಾನತಿ। ಮುದದೊಳುಸುರಿದ ಭೂಪ ಕೇಳ್ವೈ । ಬುಧರು ನಾವ್ ನಮಗೇನು ತಿಳಿವುದು ಪೊಸತು ವಾರ್ತೆಗಳೂ ॥ ೧ ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಆದಡೆ ಲಾಲಿಸು ಭೂಮಿಪ । ಮೇದಿನಿಪತಿ ದೃಢವರ್ಮಾಖ್ಯನ ಸುತೆ ಯೋರ್ವಳ್ ॥ ಈ ಧರೆಯೊಳಗನುಪಮತರ । ವಾದತಿ ಸೊಬಗಿನೊಳಿರು ವಳು ಗಜಗಮನೆಯು ತಾ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ಘಂಟಾರವ, ಏಕತಾಳ ॥ [ಧಾಟಿ:- ಏನಿದು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಂವಾದಾ ॥

ಚಿತ್ತವಿಸು ಭೂಪೋತ್ತಮನೆ ನುಡಿಯಾ । ದೃಢವರ್ಮರಾಯನ । ಪುತ್ರಿಯಳ ಸುಚರಿತ್ರೆಯನು ಜೀಯಾ ॥ ಇತ್ತ ಭೂಮಿಪ ಪುತ್ರರಿಲ್ಲದೆ । ಚಿತ್ತ ಚಂಚಲಿಸುತ್ತಲಿರೆ ಕೇಳ್ । ಮತ್ತೆ ನಾರದ ಋತ್ವಿಜೋತ್ತಮ । ನಿತ್ತ ಫಲವನು ಪೃಥ್ವಿಪಾಲಗೆ ॥ ೧ ॥ ಫಲವ ಭೂಮಿಪ ಲಲನೆಮಣಿಗೀಯೇ । ವಿವರಿಸುವ ಕಥನವ । ನಲವಿನಿಂದಲಿ ಲಾಲಿಸೈ ಧೊರೆಯೇ ॥ ಜಲಜ ಮುಖಿ ತಾ । ಮೆಲಲು ಫಲವನು। ಬಳಿಕ ಪಡದಳೀ ಸುಲಲಿತಾಂಗಿಯು । ನಳಿನನೇತ್ರೆಯ ಬೆಳದಿಹಳು ಬಹು । ಚಲುವ ಭೂಮಿಪ ನಿಳೆಯದಲ್ಲಿಯೆ ॥ ೨ ॥ ಎಂತು ವರ್ಣಿಪೆ ಕಾಂತೆಯನು ರಾಯಾ । ಭೂಮಿಪನ ಸುತೆಗುಣ । ವಂತೆ ರಾಜಿಸುವಂತ ಪರಿ ಜೀಯಾ ॥ ದಂತಿಗಾಮಿನಿ ಕಂತುಶರದುರಿ । ಯಂತರಿಸದತಿ ಚಿಂತೆಯೊಳಗಿರ । ಲಿಂತಿದನು ನೃಪ ತಾಂ ತಿಳಿದು ಭೂ । ಕಾಂತವತ್ಸಗೆ ಗೊಂತು ಮಾಡಿಹ ॥ ೩ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ತರುಣಿಯನು ವತ್ಸಾಖ್ಯನಾಗಿಹ । ನರಪತಿಗೆ ತಾನಿತ್ತು ಮದು ವೆಯ । ವಿರಚಿಸಲು ಬೇಕೆನುತ ದೃಢವರ್ಮಕನ ಮನದಿಚ್ಛೇ ॥ ಅರಿತಿಹೆವು ನಾವಿಷ್ಟೆ ಯೆನುತಲಿ । ತೆರಳಿ ಪೋಗಲು ಭದ್ರಸೇನನು । ಹರುಷದಿಂದಲಿ ನುಡಿದ ತನ್ನಯ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯನೊಳೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ, ದೇಶಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ [ಧಾಟಿ:- ಏನೆಂದೇ । ಶಲ್ಯ । ಏನೆಂದೇ ॥

ಕೇಳಯ್ಯಾ ! ಮಂತ್ರಿ ! ಕೇಳಯ್ಯಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕೇಳಯ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿ ನಾ ಪೇಳುವ ನುಡಿಯಾ । ಜಾಲವಲ್ಲಿದು ವಿಪ್ರರಾಡಿದ ಪರಿಯಾ ॥ ಕೇಳಯ್ಯಾ॥ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಅಂಗದೇಶದ ನೃಪ ದೃಢವರ್ಮನೆನುತಾ । ತುಂಗವಿಕ್ರಮ ನಿಹನವನಿಂಗೆ ಮತ್ತಾ ॥ ಅಂಗಜನರಗಿಣಿಯೊಲು ಸೊಬಗಿನೊಳೂ ॥ ಭೃಂಗಕುಂತಳೆ ಪುಟ್ಟಿರುವಳಂತೆ ಕೇಳೂ ॥ ೧ ॥ ಚಂದಿರಮುಖಿಯನ್ನು ವತ್ಸಾಖ್ಯ ನೃಪಗೇ । ಚಂದದೊಳಿತ್ತು ಮದುವೆ ಮಾಳ್ಪೆ ಹೀಗೆ ॥ ಎಂದೆನು ತಲಿ ಭೂಪ ಯೋಚನೆಗೈವ । ನೆಂದು ವಿಪ್ರರು ಪೇಳಿ ಪೋದರು ನಿಜವಾ ॥ ॥ ೨ ॥ ಅದರಿಂದ ನೀನು ಚಾರಕರನ್ನು ಕರೆದೂ । ಪದುಮನೇತ್ರೆಯ ನಾನಿಚ್ಛಿಪೆನೆಂದು ಬರೆದೂ ॥ ವದಗಿನೊಳಮಿತ ವಿಚಿತ್ರ ವಸ್ತುಗಳಾ । ಮುದದೆ ಳೀವುತ ಕಳುಹಿಸು ಕಂಚುಕಿಗಳಾ ॥ ೩ ॥ ಅಪ್ಪಣೆಯನು ಕೇಳಿ ಮಂತ್ರಿಯು ತಿಳಿದೂ । ಒಪ್ಪುವ ಪತ್ರಿಕೆಯನು ತಾನೆ ಬರೆದೂ ॥ ತಪ್ಪದೆ ದೃಢವರ್ಮನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗೀ । ಒಪ್ಪಿಸಿ ಬರುವದೆಂದೆನೆ ಶಿರಬಾಗೀ ॥ ೪ ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಪೊರಟಾಕ್ಷಣ ಕಂಚುಕಿಗಳ್ । ವರದೃಢವರ್ಮಾಖ್ಯನ ಪಟ್ಟಣಕತಿ ಜವದಿಂ ॥ ಬರಲಾ ಭೂಪನ ಮನ್ನಿಸು । ತಿರದುಸುರಿದನವರೊಳು ಬಂದಿ ಹುದೇನೆನುತಂ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ತೋಡಿ, ರೂಪಕ ॥

ಆರು ನೀವೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರೀ ವಸ್ತುಗ । ಳ್ಯಾರು ಕೊಟ್ಟಿರುವರೆಂದೆನಲೂ ॥ ಚಾರಕರೆಂದರ್ನಮ್ಮಯ ಧೊರೆ ಕಳುಹಿದ । ಚಾರುಲೇಖನ ಸಹಿತಿಂದೂ ॥ ೧ ॥ ಯೆನುತಾ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಾ ಭೂಪನು ಮಂತ್ರಿ ಯನು ಕರೆದೆಂದ ವಾಚಿಪಡೇ ॥ ಅನಿತರೊಳ್ ಮಂತ್ರಿಯೂ ತೆರೆದೂ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು । ಇನಿತೆಂದು ವಾಚಿಸಿ ಪೇಳ್ದ ॥ ೨ ॥

॥ ರಾಗ, ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪೆತಾಳ ॥

ಮಿತ್ರಾಂಬುಜಾವಳಿಗೆ ಮಿತ್ರನಂತೆಸವಂಗ । ಧಾತ್ರಿಪತಿ ದೃಢವರ್ಮನೃಪಗೇ ॥ ಉತ್ತಮಕಳಿಂಗ ಧಾರಿತ್ರಿಗೊಡೆಯನು ತಾನು । ಮಿತ್ರಭಾವದಿ ಬರೆದ ಲಿಖಿತಾ ॥ ೧ ॥ಇದು ವರೆಗೆ ನಾವು ಶ್ರೀ ಪದುಮನಾಭನ ದಯದಿ । ಪದುಳಿಗರು ಭೂಮಿಪತಿ ನಿನ್ನಾ ॥ ಸುದತಿ ಪರಿವಾರದಭ್ಯುದಯವನು ಸೂಚಿಸುತ । ಮುದದೊಳಿತ್ತಪುದುತ್ತರವನೂ ॥ ೨ ॥ ಭೂಮಿಪತಿ ಕೇಳ್ ನಿನಕಾಮಿನಿಯು ಪೆತ್ತ ಗಜ । ಗಾಮಿನಿಯ ಬೆಡಗನಾ

ತಿಳಿದೂ ॥ ಕಾಮಿಸಿಹೆನದರಿಂದ ಸೋಮ ಪ್ರಭೆಯನು ಕೊಟ್ಟು । ಪ್ರೇಮದಿಂ ವೈವಾಹವೆಸಗೂ ॥ ೩ ॥ ಈ ತೆರದಿ ಬರೆದ ಲಿಖಿತಾರ್ಥವನು ತಿಳಿದು ಭೂ । ನಾಥ ನುಡಿದನು ಸಚಿವನೊಡನೆ ॥ ಮಾತುಕೊಟ್ಟಿಹೆನು ಸುಪ್ರೀತ ವತ್ಸಾಖ್ಯನಿಂ । ಗೀ ತರುಣಿಯನು ಕೊಡುವೆನೆನುತಾ ॥ ೪ ॥ ಅದರಿಂದಲೀನೃಪನು ಬದಲು ಕುವರಿಯ ನೋಡಿ । ಮದುವೆಯಾಗುವದು ಬಲು ಲೇಸೂ ॥ ಇದಕಾಗಿ ನೃಪತಿ ದುರ್ಮದತಾಳದಂತೆ ಬರೆ । ವುದು ಭದ್ರಸೇನನಿಗೆ ತಿರಿಗೀ ॥ ೫ ॥ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸುವದೆನಲರಿತು ಮಂತ್ರಿಯು ಬಂದ । ಚರರೊಡನೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಲೂ ॥ ತೆರಳಿ ಬಂದಾದೂತರರಸ ಗಭಿನಮಿಸಿ ತಂ । ದಿರುವ ಲೇಖನವಿತ್ತರಾಗಾ ॥ ೬ ॥

॥ ರಾಗ, ಕೇತಾರಗೌಳ, ಝಂಪೆತಾಳ ॥

ಧಾರುಣಿಪನೋದಿ ಲಿಖಿತಾ । ಮನದೊಳಗೆ । ಭೂರಿ ರೋಷವ ತಾಳುತಾ ॥ ವೀರ ಮಂತ್ರಿಯ ಕರೆಯುತಾ । ವುಸುರಿದನು । ವಾರತೆಯ ಹೀಗೆನ್ನುತಾ ॥ ೧ ॥ ಕೇಳಯ್ಯ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯಾ । ಭೂಮಿಪನು । ಪೇಳಿ ಕಳುಹಿರ್ಪ ಪರಿಯಾ ॥ ಬಾಲೆಯನು ಕೊಡೆನೆನುತಲೀ । ನಮ್ಮ ಹೀ । ಯಾಳಿಸಿಹ ಗರ್ವದಲ್ಲೀ ॥ ೨ ॥ ಪೊಡವಿಪನು ವತ್ಸನಹುದೂ । ಗೋವಳರ । ಹುಡುಗರಾವ್ ಹೀಗೆನುವದೂ ॥ ಪಡನೃಪನೊಳಿರಲಿಕಿಂತೂ । ನಾವಿನ್ನು । ಹುಡುಗಿಯನು ಬಿಡುವದೆಂತೂ ॥ ೩ ॥ ಬದಲು ಕುವರಿಯ ನೋಡುತಾ । ಲಗ್ನಗೈವುದು ಎಂದು ಬರೆದ ಮತ್ತಾ ॥ ಉದಧಿಜಲಕಾರಪ್ಪಣೇ । ಭೂಪ ತಾ । ನಿದವರದಿಹನು ಸುಮ್ಮನೇ ॥ ೪ ॥ ಗೊಡವೆ ಬಿಡಬೇಕೆನುವರೇ । ಆರಾದ । ರೊಡೆತನವನಿತ್ತಿರುವರೇ ॥ ಬಡಿವಾರ ನಿಲಿಸಿ ಬಿಡುವೇ । ಅರಸನಿಗೆ । ಕಡೆಗಾಲ ತೋರಿ ಕೊಡುವೇ ॥ ೫ ॥ ಕರಿಸು ಮಾರ್ಬಲವ ನೀಗಾ । ನಾ ಪೋಗಿ । ತರುವೆ ಕುವರಿಯನು ಬೇಗಾ ॥ ಪುರವ ಮುತ್ತುತ ಭೂಪನಾ । ಗರ್ವವನು । ತರಿದು ಬರುವೆನು ಈಕ್ಷಣಾ ॥ ೬ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಎಂದೆನುತ ಭೂಮಿಪನು ಪೊರಮಡು । ವಂದವನು ಕಾಣುತ್ತ ಸಚಿವನ । ಕಂದ ಚಿತ್ರಧ್ವಜನು ತಿಳಿದಾ ನೃಪನ ಸನ್ಮುಖಕೇ ॥ ಬಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ಭೂಪಗೆ । ತಂದೆ ಕೇಳ್ ನೀವೇಕೆ ಪೊರಟಿರಿ ! ಪಂದ ಭೂಪನ ಗೆಲುವಡೆನುತಿಂತೆಂದನವನೊಡನೇ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ಮಾರವಿ, ಏಳತಾಳ ॥

ನುಡಿಯನು ಲಾಲಿಸು ಪೊಡವಿಪ ನೀ ಪೊರ । ಮಡುವದಿದೇನ್ ಘನವೂ ॥ ಬಡಕುರಿಯನು ಗೆಲುವಡೆ ಕೇಳ್ ಮೃಗಗಳ । ಒಡೆಯನು ತೆರಳುವದೇ ॥ ೧ ॥ ಅಪ್ಪಣೆಯಿತ್ತರೆ ಕ್ಷಿಪ್ರದಿ ಭೂಪನ । ನಪ್ಪಳಿಸುತ ಬಳಿಕಾ ॥ ತಪ್ಪದೆ ಹಿಡಿದೆಳತಪ್ಪೆನು ನಿಮಿಷದಿ । ಬೊಪ್ಪನೆ ಇದು ಧಿಟವೂ ॥ ೨ ॥ ಕುನ್ನಿ ನೃಪಾಲನ ಗಣ್ಯಕೆ ತರುವೆನೆ । ಮಣ್ಣಿಗೆ ಕೂಡಿಸುತಾ ॥ ಕನ್ಯೆಯ ತರುವೆನು ಸಣ್ಣವನೆನುತಲಿ । ಖಿನ್ನತ್ವವನು ಬಿಡೂ ॥ ೩ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಕೇಳುತಲಿ ಮುದವಾಂತು ಭೂಪನು । ವೀಳೆಯವ ತಾನಿತ್ತು ಕಳುಹಲು । ಮೇಲೆ ಚಿತ್ರಧ್ವಜನು ಪೊರಟಾತಾಯಿಗಭಿನಮಿಸೀ ॥ ಪೇಳಿದನು ಕೇಳ್ ಜನನಿಯಂಗನೃ।ಪಾಲನಲ್ಲಿಗೆ ಕಲಹಕ್ಕೈದುವೆ । ಲೀಲೆಯಿಂದಾಶೀರ್ವದಿಪುದೆನಗೆಂದಳವಳೊಡನೇ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ, ನೀಲಾಂಬ್ರಿ, ಏಕತಾಳ [ಧಾಟಿ:-ನೋಡವಮ್ಮಾ ಇಂಥಾ ಬಾಲನಾ ।

॥ ತಪ್ತತೈಲದಿ ದೂಡುವರೆಲೆ ಇವನಾ ॥

ಅರಿತೆ ನಿನ್ನಯ ಮನವಾ।ಸುಮ್ಮನೆ ಭೂಮಿ । ಪರೊಳು ಕಾಳಗವಗೈವಾ ॥ ಪರಿಯ ತಿಳಿಯದೆ ವ್ಯರ್ಥಾ । ಪೋಗುವೆನೆಂದು । ತೆರಳುವದೇನು ಸ್ವಾರ್ಥಾ ॥ ೧ ॥ ಕರಿಸಂಕುಲವ ಗೆಲುವೇ। ನೆನ್ನುತ ಪೋಪ। ಮರಿಸಿಂಹದೋಲ್ ಮಗುವೇ ॥ ಧುರಧೀರರೊಡನೆ ನೀನೂ । ಕಾದುವೆನೆಂಬು ।ದರಿತಾಗಿ ತೋರ್ಪುದಿನ್ನೂ ॥ ೨ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ತನಯ ಕೇಳದರಿಂದ ಕದನಕೆ । ಮನವಮಾಡದೆ ಕ್ಷೀರಕದಳಿಗ । ಳನು ನಿರಂತರ ಸವಿವುತಲೆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಇರುತಿಹುದೂ॥ಎನುತ ದುಗುಡದೊಳಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಿಪ । ಜನನಿಯನು ಕಾಣುತ್ತ ನುಡಿದನು । ಸನುಮತವೆ ನೀ ತಾಯೆ ಎನ್ನನು ತಡೆವುದೆಂದೆನುತಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ನವರೋಜು ಏಕತಾಳ ॥ [ಧಾಟಿ:-ಅಣ್ಣಯ್ಯನೀ ಕೇಳೂ । ವೆ । ಬಣ್ಣವನುತಿಳಿದೇಳೂ॥

ಅಮ್ಮಯ್ಯಾ ಬಿಡು ದುಗುಡಾ! ನೀ ಸುಮ್ಮಗೆ ಯೋಚಿಸಬೇಡಾ ॥ ಬೊಮ್ಮಾಮರರನು । ಒಮ್ಮೆಗೆ ಗಣಿಪೆನೆ । ಘುಮ್ಮನಾ ಭೂಪನ । ಹಮ್ಮನು ನಿಲಿಸುವೇ ॥ ೧ ॥ ಉಪ್ಪನ್ನಾ ಧರಣಿಪನೂ । ಇ । ತ್ರಿಪ್ಪ ಕಾರಣ ನಾನೂ ॥ ಒಪ್ಪದೆ ಪೋದರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲವೆ ಮೇಣ್ । ತಪ್ಪುವ ದಾರಿಗೆ ಬಪ್ಪ ಭವಣೆ

ಗಳೂ ॥ ೨ ॥ ಇದರಿಂದ ಕೇಳವ್ವಾ । ನಾ । ನಿದಕೋ ಪೋಗುವೆ ಗೆಲುವಾ॥ ಹದನವನೆಲ್ಲವ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದಿಹೆ । ಬದಲೆಣಿಸದೆ ನೀ ಮುದದೊಳಗಿರುವುದು ॥ ೩ ॥

॥ ರಾಗ, ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆ ॥

ಮಾತೆಯೊಡನಿಂತುಸುರುತಲಿ ವಿ।ಖ್ಯಾತ ಚಿತ್ರಧ್ವಜನು ಸಂಗರ । ಕಾತುರದಿ ಪೊರಮಟ್ಟ ತಾ ನಿ । ರ್ಭೀತಿಯಿಂದಾ ॥ ೧ ॥ಮುಂದಿಮಾರ್ಬಲ ತುರಗ ಕರಿಗಳ । ಸಂದಣಿಯನೊಡಗೊಂಡು ಸಚಿವನ । ನಂದನನು ಕಳಿಕಳಿದು ದುರ್ಗವ । ಮುಂದೆ ಬರುತಾ ॥ ೨ ॥ ಧರಣಿಪತಿ ದೃಢವರ್ಮ ರಾಯನ । ಪುರವ ಮುತ್ತುತ್ತಿರಲು ಕಂಡಾ । ಚರರು ಬಳಿಕೋಡುತ್ತ ಪೇಳ್ದರು । ಧೊರೆಯ ಕೂಡೇ ॥ ೩ ॥

॥ ರಾಗ, ಮುಖಾರಿ ಏಕತಾಳ ॥ [ಧಾಟಿ:- ಲಾಲೀಸಿ ಕೇಳಿಂದ್ರ ಸಂಜಾತಾ ॥

ಕೇಳಯ್ಯಾ । ದೃಢವರ್ಮ ಭೂನಾಥಾ । ನಾವೆಂಬ ಮಾತಾ । ಜಾಲವಲ್ಲಿದು ಲೋಕ ವಿಖ್ಯಾತಾ ॥ ಪೇಳುವದೇನ್ ಭೂ । ಪಾಲರ ಸೈನ್ಯವು । ಪಾಳೆಯಗೊಟ್ಟಿಹು । ದೇಳೈ ಈಕ್ಷಣ॥ ೧ ॥ಪುರವ ಮುತ್ತುತ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ । ಲಾಲಿಸು ಸುಳ್ಳಲ್ಲಾ । ಬೆರಸೀ ಕಳುಹೀರ್ಪರವರಿನಿತೆಲ್ಲಾ॥ ಧೊರೆಯೊಡನುಸುರುತ । ಕರೆತಹುದೆನುತಲಿ । ಒರೆದೀರ್ಪರು ಭೂ।ಪರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಚರರೆಂದುದ ಕೇಳುತಲಾ । ಧರಣಿಪ ನಿಜಮಂತ್ರಿಯ ಕರದವನೊಡನಾಗಂ ॥ ಪೊರೆದನು ಕೇಳೈ ಸಚಿವನೆ । ಪರ ನೃಪರೆಮ್ಮಯ ಪುರಕ್ಕೆ ತಂದಿಹರೆನುತಂ ॥ ೧ ॥

॥ರಾಗ, ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಲಾಲಿಸು ನಿನ್ನೊಡನೆಂಬುವ ವಚನವಾ । ಮಂತ್ರಿ ಕೇಳೂ ॥ ಭೂಮಿ । ಪಾಲರು ಗೈದಿರುವನುಚಿತ ಕಾರ್ಯವಾ । ಮಂತ್ರಿ ಕೇಳೂ ॥ ॥ ೧ ॥ ಕಳ್ಳರ ತೆರದಲ್ಲಿ ಪುರವ ಮುತ್ತಿಹರಂತೆ । ಮಂತ್ರಿ ಕೇಳೂ ॥ ತಾವು । ಮಲ್ಲ ಸಾಹಸಿಗಳೆಂದೆಂಬ ಹಮ್ಮಿಹುದಂತೆ । ಮಂತ್ರಿ ಕೇಳೂ ॥ ॥ ೨ ॥ ವೀರಭುಜಾನ್ವಿತ ಧರಣಿಪರಾದರೆ । ಮಂತ್ರಿ ಕೇಳೂ ॥ ಇಂತು । ಚೋರರ ತೆರದೊಳು ಬರುವ ಪದ್ಧತಿಯುಂಟೆ । ಮಂತ್ರಿ ಕೇಳೂ ॥ ೩ ॥ ಕರೆಸೀಗ ನಮ್ಮಯ ಭೂರಿಮಾರ್ಬಲವನ್ನು । ಮಂತ್ರಿ ಕೇಳೂ ॥ ಹಯ । ಕರಿಪದಾತಿಗಳ ಸಮೂಹವ ತಡೆಯದೆ । ಮಂತ್ರಿ ಕೇಳೂ ॥ ೪ ॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ ॥

ಅರಸನಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ತಿಳಿದಾಗ ಮಂತ್ರಿ ತಾ। ಕರೆಸಿದಂ ಗಜಸೇನೆ ಮಂದಿಮಾರ್ಬಲ ಸಹಿತ। ಪುರವ ಮುತ್ತಿಹ ವೀರರಂ ಗೆಲ್ದು ಪಟ್ಟಣದ ಸಿರಿಯ ರಕ್ಷಿಪಡೆ ಬಳಿಕಾ ॥ ಧರಣಿಪಾಲಕನಿತ್ತಲಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಾದಿಗಳ। ಕರ ತಳದಿ ಧರಿಸಿ ಬೆಂಬಲವ ತಾನೊಡಗೊಂಡು। ಬರುತ ಸಂಗರಕೆ ಮುಂದೆಸೆವ ಪರಸೈನ್ಯಮಂ ಚದರಿಸಿದ ಕಡುಹಿನಿಂದಾ ॥ ೧ ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಸೈನ್ಯವು ಚದರುತ್ತಿಹಪರಿ। ಯನ್ನೀಕ್ಷಿಸಿ ಚಿತ್ರಧ್ವಜ ಬಲು ಧೈರ್ಯದೊಳಂ ॥ ತನ್ನಯ ಮಾರ್ಬಲಕಭಯವ। ಮುನ್ನೀವುತಲಿರಲರಿತಾ ಭೂಪತಿಯೊರೆದಂ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ ॥

ಆರೆಲೊ ಘಡನೃಪ ಕುವರಾ। ಹುಲು। ಚೋರರ ತೆರದಳು ಪೋರಾ ॥ ಭೂರಿ ಬಲವ ಸಹಿತಿಂದೂ। ಬಹ। ಕಾರಣವುಸುರೇನೆಂದೂ ॥ ॥ ೧ ॥ ತರಳನೆ ನಿನಗಿದು ಹಿತವೇ। ಯಮ। ಪುರಕ್ಕೈದುವದುಯುಕುತವೇ॥ ತೆರಳಿದರಿಂದ ನೀ ಪಿಂತೇ। ಮೇಣ್। ತೆರಳಿಸುಪಿತನನು ಮುಂತೇ ॥ ೨ ॥ ಮರುಳುನೃಪನೆ ಕೇಳಿತ್ತಾ। ನಾವ್। ತೆರಳಿಬಂದಿಹಪರಿ ಮತ್ತಾ ॥ ತರಳೆ ನಿನ್ನಣುಗೆಯನ್ನೊಯ್ದು। ಭೂ। ವರ ಭದ್ರಾಖ್ಯಗಿತ್ತಪುದೂ॥ ೩ ॥ ಎನುತ ಮುತ್ತಿಹವೈ ನಿನ್ನಾ। ಸುತೆ। ಯನು ಕರದೊೖವುತಲಿನ್ನಾ ॥ ಜನಪತಿ ಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಕಡೆಗೇ।ಪಿತ।ನನು ಕಳುಹುವೆ ನಿನ್ನೆಡೆಗೇ॥ ೪ ॥ಭಳಿರೆ ಶಭಾಸು ಮೆಚ್ಚಿದೆನೂ। ದಶ। ಗಳ ರಾವಣ ಸೀತೆಯನೂ ॥ ಕಳವಿನೊಳ್ಯೊದೆಮ ಪುರಿಗೇ। ತಾ। ತೆರಳಿದುದರಿಯೆಯಾ ಹೀಗೆ ॥ ೫ ॥ ಪರ ಸತಿ ಪರ ಧನ ಗಳಲೀ। ಮನ। ವಿರಿಸುತ ನರಕಂಗಳಲೀ ॥ ಹೊರಳುತಲಿಹುದೇನ್ ಸ್ವಾರ್ಥಾ। ಯೇ। ತರಳನೆ ಕೆಡದಿರುವ್ಯರ್ಥಾ ॥ ೬ ॥ ಧರ್ಮವಿಚಾರವ ನರಿಯೇ। ದೃಢ। ವರ್ಮ ನಾವ್ ಬಂದಿಹ ಪರಿಯೇ ॥ ಸುಮ್ಮನೆ ಬ್ಯಾಗಳಹದಿರೂ। ನೀ। ನಮ್ಮೊಳಗಿದನುಸುರದಿರೂ ॥ ೭ ॥ ಹುಡುಗನೆ ಕೇಳ್ ಕಡು ಜಡಗೇ। ಮ। ದ್ದೊಡನೀಯಲು ನಾಲಿಗೆಗೇ ॥ ಕೊಡುವುದೆರುಚಿ ಯಿಂದರಂತೆ। ನಾವ್। ನುಡಿದುದು ಸೊಗಸುವದೆಂತೇ ॥ ೮ ॥ ಪೊಡವಿಪ ಲಾಲಿಸು ಬರಿದೇ। ಈ। ಬಡಿವಾರದಿ ಫಲವಿಹುದೇ ॥ ಬಿಡುವೆಯ ಕುವರಿಯ ಬೇಗಾ। ನೀ। ತೊಡಗುವೆಯಾ ರಣವೀಗಾ ॥ ೯ ॥

॥ ರಾಗ, ಭೈರವಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ

ತರಳನೆಂದೆನುತ ಬಿಡೇ । ಗರ್ವವು ನಿನ್ನ । ಶಿರಕಡರಿಹುದು ನೋಡೆ॥ ಅರೆ ನಿಮಿಷದಿ ನಿನ್ನ। ತರಿಯುತ್ತ ಶೈಮಿನಿ। ಪುರಕೆ ಸೇರಿಸುವೆ ನೋಡೈ ॥ ೧ ॥ ಧುರಧೀರ ನೃಪನೆನ್ನುತಾ। ಬಲ್ಲೆನು ನಾನು । ತರಳ ನಾದಡೇನ್ ಮತ್ತಾ ॥ ಸರಳಿನ ಮೊನೆಗಿನ್ನು। ಕೊರತೆ ಹೊಂದಲಿ ಕುಂಟೆ। ಪರಿಕಿಸಬಹುದೀಗಲೂ॥ ೨॥ಸಾರಿ ಕೊಲ್ಲಲು ಪಾಪವೂ। ಹೊದ್ದದು ಎಂಬ। ಕಾರಣವಾಗಿ ನಾವೂ॥ಈ ರೀತಿಯುಸುರಲು। ಪೋರನೆ ಮದಗರ್ವ। ವೇರಿ ತದನು ಭಂಗಿಪೇ ॥ ೩ ॥ ಎನುತಗ್ನಿ ಶರವೆಸೆಯೇ । ಚಿತ್ರಧ್ವಜ । ವನಶರದಿಂ ತರಿಯೇ॥ ಫಣಿಯನು ಗರುಡನಿಂ । ಘನತರ ಗಿರಿಶರ। ವನು ಕುಲಿಶದಿ ಖಂಡಿಸೇ ॥ ೪ ॥ ಪೊಡವಿಪ ರೋಷದಿಂದಾ । ತಿಮಿರ ಶರ । ಬಿಡಲದ ನಿಮಿಷದಿಂದಾ ॥ ಕಡಿಯಲು ದ್ಯುಮಣಿಯಿಂ। ವಡನೆ ಖಡ್ಗವ ಗೊಂಡು । ಪೊಡೆಯಲು ಕುವರನಿತ್ತಾ ॥ ೫ ॥ ತುಂಡಿಸಲದ ಕಾಣುತ್ತಾ । ಕನಲಿ ಗದೆ । ಗೊಂಡು ಭೂಮಿಪನ ಮತ್ತಾ ॥ ಮಂಡೆಯೊಳೆರಗಲು । ಚಂಡವಿಕ್ರಮನದ । ಖಂಡನೆ ಗೈದನಾಗಾ ॥ ೬ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಈ ತೆರದಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗದೆಗಳು । ರೀತಿಗೆಡೆ ಹುಡುಗನೊಳು ಪೃಥ್ವೀ। ನಾಥನಾಯುಧ ಹೀನನಾದನು ಕಣನ ಮಧ್ಯದೊಳೂ ॥ ಸೋತುದನು ತಿಳಿದಾಗ ಚಿತ್ರಸು । ಕೇತ ಭೂಪನ ಶೆರೆವಿಡಿಯೆ ವಿ । ಖ್ಯಾತ ನರಪತಿಯ ಳಲಿದನು ಬಲು ತರದ ದುಗುಡದಲೀ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ನೀಲಾಂಬ್ರಿ ರೂಪಕ ॥ [ಧಾಟಿ:- ಯಾತಕೆ ಮಲಗಿದೆ ರಥದೊಳು । ಮಾತುಗಳಾಡದೆ ಮೌನದಿ ॥

ಹರ ಹರವೀ ಸುಮರದಿ ನಾ । ತರಳನೊಡನೆ ಕಾದಿ ವ್ಯರ್ಥ । ಶೆರೆಯ ಬಿದ್ದೆಯನ್ನೊಳಿನಿತು । ಕರುಣ ತೋರೆದೆಯಾ ॥ ಕರುಣ ತೋರೆದೆ ಯಾ ॥ ೧ ॥ ಯಾತಕಾಗಿ ಸುತೆಯನು ಭೂ । ನಾಥ ವತ್ಸಗೀವೆನೆನುತ । ಮಾತು ಕೊಟ್ಟೆನಕಟ ಎನಗೆ । ಪ್ರೀತ ನೆನುತಲೀ ॥ ಪ್ರೀತನೆನುತಲೀ ॥ ॥ ೨ ॥ ಆರು ಎನಗಿನ್ನಿಹರು ಕಾವ । ಧೀರರೆನುತ ಮನದಿ ಮರುಗಿ । ಧಾರುಣೀಂದ್ರ ನೆನೆದ ತನ್ನಾ । ಪೂರ್ವ ಮಿತ್ರನಾ ॥ ಪೂರ್ವಮಿತ್ರನಾ ॥ ॥ ೩ ॥ ವಿಂಧ್ಯಕೇತನೆಂಬ ಶಬರ। ವಂದ್ಯಮಿತ್ರನೀರ್ದ ನವ ಮ । ದಾಂಧ ತನದೊಳೆಂತು ಎನ್ನ । ಬಂದು ಕಾವನೂ ॥ ಬಂದು ಕಾವನೂ ॥ ೪ ॥ ಅಷ್ಟಭಾಗ್ಯವಿರಲು ನಮಗೆ । ಇಷ್ಟಮಿತ್ರರೆಲ್ಲರಿಹರು ! ಕಷ್ಟ ಬರಲು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ । ಮುಟ್ಟನೋಳ್ಪರೇ ॥ ಮುಟ್ಟನೋಳ್ಪರೇ ॥ ೫ ॥ ಕರುಣ

ಶರಧಿ ನಿನ್ನ ಪದದ । ಶರಣನೆಂಬ ಮಮತೆ ಇರಲು । ಪೊರೆಯದ್ಯಾಕೆ ಬಳಲಿಸುವೆಯ । ಬರಿದೆ ಎನ್ನನೂ ॥ ಬರಿದೆ ಎನ್ನನೂ ॥ ೬ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಭೂಮಿಪತಿ ಇಂತಳಲುವದ ನಿ। ಸ್ಸೀಮ ವಿಂಧ್ಯಾಧಿಪನು ತಿಳಿಯುತ। ತಾ ಮನದಿ ಯೋಚಿಸಿದ ಬಲುತರ ಭವಣೆಗಳ ಮತ್ತೆ ॥ ಆ ಮಹಾ ದೃಢ ವರ್ಮನೆಂಬುವ । ಗೋಮಿನಿಪಗೊದಗಿರಲು ನಮ್ಮೊಲ್ । ಪ್ರೇಮಿಗಳು ಇದ್ದೇನು ಫಲ ಫಲವಿರದ ಮರನಂತೇ ॥ ೧ ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಎನುತಂ ಯೋಚಿಸಿ ತನ್ನಯ । ವನಿತೆಯ ಕರೆದಿನಿತುಸುರಿದನಂಗ ನೃಪಾಲಂ ॥ ಗನುಪಮ ಭವಣೆಯು ಬರಲವ। ನೆನದಿಹ ಎನ್ನನು ತೆರಳುವೆ ಕಾಳಗಕೆನುತಂ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ಕೇತಾರಗೌಳ । ಝಂಪೆ ॥[ಧಾಟಿ:– ನಳಿನಾಕ್ಷಿ ಕೇಳೆ ಈಗ ॥

ದ್ವಿಪರಾಜ ಗಮನೆ ಬಾಲೇ । ಕೇಳ್ ಸರಿ। ಸೃಪವೇಣಿ ಮದನಲೊಲೇ। ಚಪಲಾಕ್ಷಿ ದೃಢವರ್ಮನೂ। ವೈರಿಯಹ । ನೃಪರೊಡನೆ ಕಾದಲಿನ್ನೂ ॥ ॥೧॥ ಸೋತ ಕಾರಣ ಎನ್ನನೂ। ನೆನದರಿಂ । ಶೀತಾಂಶು ವದನೆ ನಾನೂ ॥ ಈತತೂಕ್ಷಣ ತೆರಳುವೇ । ವೈರಿ ಬಲ। ವ್ರಾತವನು ಸದೆ ಬಡಿಯುವೇ ॥ ॥ ೨ ॥ ಜಾಣೆ ಕೇಳ್ ಮಿತ್ರನವನೂ । ಪೂರ್ವದೊಳು । ಪ್ರಾಣ ಸಲಹಿದ ಧೀರನೂ ॥ ಯೇಣಾಂಬಕಿಯೆ ಹೀಗಿರೇ । ಪೊರಮಡದೆ । ಮಾಣಲೆಂತು ಸುರು ನೀರೇ ॥ ೩ ॥ ಕಾಂತ ಲಾಲಿಪುದು ನಿನಗೇ । ಸಖನವನು । ಯೆಂತೆಂ ಬುದಿದನು ಎನಗೇ ॥ ನಿಂತರುಹುತಲಿ ಕದನಕೇ। ತೆರಳಯ್ಯ । ಸಂತಸವ ಬಡಿಸಿ ಮನಕೇ ॥ ೪ ॥ ಕಳಕೀರವಾಣಿ ಇದನೂ । ವಿವರಿಸಲ್ । ಕುಳಿತಿರಲು ಸಮಯವನ್ನೂ ॥ ಕಳಿವೆ ತಾನಾದಡೆಲೆಗೇ । ಸಂಕ್ಷೇಪ । ದೊಳು ಪೇಳ್ವೆ ಸಲಹಿದ ಬಗೇ ॥ ೫ ॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥

ನಾರಿಮಣಿ ಕೇಳ್ ಪೂರ್ವದೊಳು ನಮ್ಮ ತಪ್ಪಲನು । ಕ್ರೂರ ದೌಂಷ್ಟ್ರಕನೆಂಬ ನಿಶಿಚರನು ಮುತ್ತಿರಲು। ಭೂರಿ ಮಾರ್ಬಲ ಸಹಿತ ವೀರ ದೃಢವರ್ಮನೀ ವಾರತೆಯನರಿತು ಬರುತಾ ॥ ಘೋರ ರಕ್ಕಸನ ಸಂಹರಿಸಿ ಬಳಿಕವನ ಪರಿ । ವಾರವನು ದೆಶೆಗೆಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ಶಿರ ಕ್ಕಾದಿಹ ವು । ದಾರ ಕ್ಷೋಣಿಪಗೊದಗದಿರಲು ಮಿತ್ರನೆ ಎನ್ನ ದೂರಲಾರನೆ ದುಗುಡದೀ ॥೧॥

॥ ರಾಗ ಅಷ್ಟ ॥ [ಧಾಟಿ:– ಯೋಸುದಿನ ಬೇಕೆನ್ನಾ ಪ್ರಾಣೇಶನಾ ಕಾಂಬುವದಕ್ಕೆ ॥

ಚದುರೆ ಚಂಪಕಸುನಾಸೆ । ಮದಿರನಯನೆ ಮಂದಹಾಸೆ । ವದಗಿ ನೋಳ್ ಮಾರ್ಬಲದ ಕೂಡೆ । ಕದನಕಾಗಿ ಪೋಪೆ ಪ್ರಹುಡೇ ॥ ೧ ॥

ಪ್ರಾಣಕಾಂತಾ ಲಾಲಿಸಿನ್ನಾ । ಕ್ಷೋಣಿಪ ನೀ ಪರಿಯೋಳ್ ನಿನ್ನಾ । ತಾನೆ ಸಲಹಿರಲ್ಕೆ ಪಿತ ಸ । ಮಾನನವನ ಕಾಪುದೈಸೇ ॥ ೨ ॥ ಇನೆಯ ಕೇಳ್ ನೀ ಶೀಘ್ರದೊಳಗೆ । ಮನವ ಮಾಳ್ಪುದಿತ್ತ ಕಡೆಗೇ । ಕ್ಷಣ ನಿನ್ನಗಲಿ ಬಾಳಲಾರೇ । ಯೆನುತ ಪೇಳಲ್ಯಾಕೆ ಬ್ಯಾರೆ ॥ ೩ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಕಾಮಿನಿಯು ಇನಿತುಸುರಿ ತನ್ನಯ । ಪ್ರೇಮದರಸನಿಗಸ್ತ್ರ ಶಸ್ತ್ರಗ । ಳಾಮಹಾಗದೆ ಖಡ್ಗ ತೋಮರ ಕುಂತ ಮುದ್ಗರವಾ ॥ ತಾ ಮುದದಿ ತಂದಿತ್ತು ಬಳಿಕಾ । ಹೇಮದಾರತಿ ಯೆತ್ತುತರಸಗೆ । ಭಾಮಿನಿಯು ಕಳುಹಿದಳು ವೈರಿಯ ಜಯಿಸಿ ಬಹದೆನುತಾ ॥ ೧ ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಇತ್ತಲು ಕಾಂತೆಯು ಕಳುಹಲು । ಮತ್ತಾ ವಿಂದ್ಯಾಧಿಪ ರಥವೇರುತ ಭರದಿಂ ॥ ಮಿತ್ರನ ಮಂಡಲ ರಜದಿಂ । ಮುತ್ತುವ ತೆರದೋಳ್ ನಡದಂ ಪಟು ಭಟರೊಡನೆ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ಭೈರವಿ, ತ್ರಿವುಡೆ ॥

ಬಂದನಾಗಾ । ಸಮರಕ್ಕೆ । ತಂದನಾಗಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಬಂದನಾ ಶಬರೇಶ ಹಯಕರಿ । ಸಂದಣಿಯನೊಡಗೊಂಡು ಮಣಿಮಯ । ಸ್ಯಂದನವ ನೇರುತ್ತಲರಿಗಳ । ವೃಂದವನು ಸದೆಬಡಿದು ಮತ್ತ್ರಿಮ । ಮಂದಿರಕೆ ಕಳಹುವೆನು ನೋಡೆನು । ತೆಂದು ಹೂಂಕರಿಸುತ್ತ ಘರ್ಜಿಸಿ । ಮುಂದರಿಸುತಲಿ ರಥಿಕರನು ಧರ । ಣೀಂದ್ರನಲ್ಲಿಗೆ ವಿಂಧ್ಯಕೇತನು ॥ ಬಂದನಾಗಾ । ಸಮರಕ್ಕೆ ತಂದನಾಗಾ ॥ ೧ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಧಾರುಣೀಶ್ವರ ಲಾಲಿಸಿತ್ತಲು । ವೀರ ದೃಢವರ್ಮಕನು ಬಂದಿಹ । ಶೂರರನು ನೋಡುತ್ತ ತೋಷಿಸುತವರ ಮನ್ನಿಸುತಾ ॥ ಭೂರಿ ವೈಭವ ದಿಂದಲವನು ವಿ । ಚಾರಿಸಿದ ವಿಂಧ್ಯೇಶ್ವರನೆ ತವ । ನಾರಿಮಿತ್ರರು ಕುಶಲಿಗರೆ ಯೆನಲೆಂದನವನೊಡನೇ ॥ ೧ ॥ ಚಿತ್ತವಿಸು ಕ್ಷೋಣಿಪನೆ ತನ್ನಯ । ಮಿತ್ರಮಂಡಳಿ ಕ್ಷೇಮದಿಂದಲಿ । ರುತ್ತಿಹರು ನಿನ್ನಯ ಕಟಾಕ್ಷದಿ ಕುಶಲ ವಾರ್ತೆಗಳೂ ॥ ಅತ್ತಿರಲಿ ಶೆರೆವಿಡಿದ ಖಳ ತಾ । ನೆತ್ತಲಿಹ ತೋರೆನುತ ಘರ್ಜಿಸೆ । ಚಿತ್ರಕೇತನು ತಿಳಿದು ಮಾರ್ಮಲ ತುಸುರಿದನು ಭರದೀ ॥ ೨ ॥

॥ ರಾಗ, ಮೆಚ್ಚು, ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಘಡಕುಳಿಂದಕ ಕೇಳ್ ಮದಾಂಧನೇ । ಇಂಥಾ । ಬಡಿವಾರವ್ಯಾತಕೊ ಸುಮ್ಮನೇ ॥ ಪೊಡವಿಪನನು ಯುದ್ಧಕಣದೊಳೂ । ಶೆರೆ । ವಿಡಿದೀರ್ಪ

ವೀರ ತಾನಹೆ ಕೇಳೂ ॥ ೧ ॥ ಹುಡುಗ ಮುಚ್ಚಲೆ ಬಾಯ ಹ್ಯೊಸುವೇ । ನಿನ್ನ । ಹೊಡದು ಮಾರಿಗೆ ಹಬ್ಬ ಉಣಿಸುವೇ ॥ ಒಡನೆ ಮಿತ್ರಗೆ ತೋಷ ಬಡಿಸುವೇ । ನೋಡು । ಕಡುಗಲಿತನವೀಗ ನಿಲಿಸುವೇ ॥ ೨ ॥ ಮಿತ್ರನೆನ್ನುತ ಪಡೆವೆರಸುತ್ತಾ । ಬಂದು । ಪೃಥ್ವಿಪಗೆಣೆಯಾದ ಕೇಳಿತ್ತಾ ॥ ಧೂರ್ತನೆ ಶಿರವ ತುಂಡಿಸುತೀಗಾ । ನಿನ್ನ ಮಿತ್ರಸುತೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವೆ ಬೇಗಾ ॥ ೩ ॥ ಸಾಕು ಸಾಕೆಲೊ ಇಂಥಾ ಹಮ್ಮಿನಾ । ಬರಿ । ಕಾಕು ಮಾತೇನು ಪ್ರಯೋಜನಾ ॥ ಜೋಕೆಯೋಳ್ ಪೋಗು ನೀ ಬಂದಂತೇ । ಪೋಗಿ । ಸಾಕಿದವಗೆ ಪೇಳು ಬರುವಂತೇ ॥ ೪ ॥ ನದವನುತ್ತರಿಸದ ಪಿಸುಣನೂ । ಮಹೋ । ದಧಿಯ ದಾಟುವದೆಂತು ಉಸುರಿನ್ನೂ ॥ ಮೊದಲೆನ್ನ ಕದನದಿ ಗೆಲು ನೀನೂ । ಸಲ । ಹಿದವರ ಬಗೆಯದಕಿನ್ನೇನೂ ॥ ೫ ॥ ಮಾತಿನೋಳ್ ಚಪಳನೆನ್ನುತ ನಾನು । ಮನಃ । ಪೂರ್ತಿ ಬಲ್ಲೆನು ಕೇಳು ನಿನ್ನನೂ ॥ ಘಾತಿಸದಿರೆ ನಾನು ಶಬರನೇ । ಮೇಣೀ । ಭೂತಳದೊಳು ಮೊಗದೋರ್ಪನೇ ॥ ೬ ॥

॥ ರಾಗ, ಶಂಕರಾಭರಣ, ಮಟ್ಟೆತಾಳ ॥

ಘಾತಿಸುವ ಸಹಾಸಿಯೆಂಬು । ದರಿತೆ ಕೇಳೆಲೋ ॥ ಈ ತತೂಕ್ಷಣ ದಲಿ ನಿನ್ನ । ಗೆಲುವೆ ನೋಡೆಲೋ ॥ ೧ ॥ ಬರಿದೆ ಪಂಥವ್ಯಾಕೊ ನಿನಗೆ । ತರಳ ಸುಮ್ಮನೇ ॥ ಹರಣಕ್ಯಾವ ಭಟನದಾರೊ । ವರೆಯೊ ಘುಮ್ಮನೇ ॥ ೨ ॥ ಯೆನುತಲಸ್ತ್ರ ತತಿಯ ಬಿಡಲು । ಚಿತ್ರಕೇತನೂ ॥ ಕನಲಿ ಘರ್ಜಿಸುತ್ತಲದನು । ಪುಡಿಯ ಗೈದನೂ ॥ ೩ ॥ ಭಳಿರೆ ವೀರನಹೆಯೊ ಎನುತ । ವಿಂಧ್ಯಕೇತನೂ ॥ ಬಳಿಕ ನೂರು ಶರದೊಳವನ । ಧನುವ ಕಡಿದನೂ ॥ ೪ ॥

॥ ರಾಗ, ಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ ॥

ಚಾಪವಕಡಿಯಲ್ಕಾಗಾ । ಪ್ರತಿ । ಚಾಪವ ಕೊಂಡತಿ ಬೇಗಾ ॥ ಭಾಪೆನುತಲಿ ಶಬರನಿಗೆ । ಬಲು । ಕೊಪಿಸಿ ಶರಬಿಡಲಾಗೇ ॥ ೧ ॥ ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ವಿಂಧ್ಯೇಶಾ । ನದ । ಖಂಡಿಸುತಲಿ ಬಲು ರೋಷಾ ॥ ಗೊಂಡಾ ಪೊಸ ಚಾಪವನೂ । ಮೂರ್ । ತುಂಡಿಸಿ ಕೆಡಹಿದನದನೂ ॥ ೨ ॥ ಖೂಳ ಕಿರಾತ ಕೇಳಿತ್ತಾ । ಧನು । ಬೀಳಲ್ಕೇನ್ ಘನಮತ್ತಾ ॥ ತೋಳಿನ ಬಲ ನೋಡೆಂದೂ । ಬಲು । ತಾಳುತ ರೋಷವನಂದೂ ॥ ೩ ॥ ಗದೆಯನು ಗೊಳುತಾಕ್ಷಣದೀ । ಮು । ತ್ತದ ಶಬರೇಂದ್ರನ ಶಿರದೀ ॥ ಒದಗಿಲಿ ಚಿತ್ರಧ್ವಜನೂ । ಹೊಡೆ । ವುದ ತಿಳಿದಾಕ್ಷಣಕವನೂ ॥ ೪ ॥ ಶೆಳೆಯಲ್ ಶಬರೇಶ್ವರನೂ । ಇದ । ತಿಳಿಯುತ ಚಿತ್ರಧ್ವಜನೂ ॥ ಝಳಪಿಸಿ ಖಡ್ಗವ ಭರದೀ ।

ಶಿರ । ಕಳಚುವೆ ನೋಡೀ ಧುರದೀ ॥ ೫ ॥ ಎಂದಾಕ್ಷಣ ಹೂಂಕರಿಸೀ । ಬರು । ವಂದವ ತಿಳಿದಾ ಸಹಸೀ ॥ ಬಂದದ ಕಸಕೊಳಿ ಜವದೀ । ಮೇಲ್ । ಕಂದ ಕೈ ಸೋತನು ಕಣದೀ ॥ ೬ ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಇದನರಿತಾ ಶಬರೇಶಂ । ಕದನದಿ ತರಳನ ಗೆಲಿದೆನು ತಾನೆಂದೆನುತಂ ॥ ಮದಗರ್ವವ ತಾಳುತಲೊದ । ರಿದ ಬಳಿಕಾ ಸಚಿವನ ಕುವರನೊಳತಿಭರದಿಂ ॥ ೧ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಮರುಳೆ ಕೇಳ್ ರಣ ಪರಿಯನರಿಯದೆ । ಹರಿಯ ತುತ್ತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿಹ ! ಕುರಿಯ ತೆರದಲಿ ಬಂದೆ ತನ್ನಲಿ ಕಾದಲೆನುತೀಗ ॥ ಕೊರಳಕ್ಕ್ಯಾವವನೆಲ್ಲಿಹನು ಯೆನ । ಗೊರೆ ಯೆನುತ ಖಡುಗವನು ನೆಗೆಯಲು ಧರಣಿಪತಿ ಇದನರಿತು ಬಂದಿಂತೆಂದನವನೊಡನೇ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥ [ಧಾಟಿ:- ಮಂತ್ರಿಗಳಿರ ಕೇಳಿರೀಗಾ ॥

ಚಿತ್ತವಿಸೀಗೆನ್ನ ಮಾತಾ । ನಿನ್ನೊಳ್ । ಬಿತ್ತರಿಪುದು ವಿಂಧ್ಯನಾಥಾ ॥ ಮತ್ತಾ ಕುವರ ಕಾದೀ ಹೊತ್ತು ಕೈಸೋತೆನೆಂ ॥ಬುತ್ತಮವೆ ಕಡೆ ಯೊಚಿಸುವದಾ । ಪತ್ತಿನೊಳಗಿಹ । ಕ್ಷತ್ರಿಪುತ್ರನ ॥೧॥ ಸಾಯಕಂಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳಿದೂ। ಈಗ । ನಾಯಕನಾಗಿಹ ದಣಿದೂ ॥ ನ್ಯಾಯವೆ ಭುಜಲಕ್ಷ್ಮೀತಾಯಿ ತೊಲಗಳೆ ಮೇಣ್ ॥ ನೋಯಿಸಲ್ಕೀ ತರಳನನು ಪರ । ರಾಯರೊರೆವರ । ನ್ಯಾಯಿ ಯೆನ್ನುತಾ ॥ ೨ ॥ ಅದರಿಂದಲಿವನ ಬಂಧನೆಯೋ । ಳಿಡು । ವುದು ಯೋಗ್ಯವೆಂಬುದಸರಿಯೋ ॥ ಇದು ಹೊರತಿನಿತಾದ । ಹದನವ ನರಿತೆವ್ಮೊ ॥ ಳೊದಗುವರು ಕಾಳಗದೊಳೀತನ । ಕದನ ಕಟ್ಟಿದ । ಚದುರ ಭೂಪರೂ ॥ ೩ ॥ ತೋರು ಶೌರ್ಯವ ವೀರರಲ್ಲಿ । ಮತ್ತೆ । ಗಾರುಗೆಡಿಸಿ ರಣದಲ್ಲಿ ॥ ಶೇರಿಸು ಖಳರನು । ಸೌರಿಯ ಪುರದೊಳೀ ॥ ಪೋರನನು ಸಂಹರಿಸದಿರು ಅವಿ । ಚಾರದೊಳು ಧುರ। ಧೀರ ಸುಮ್ಮನೇ॥೪॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಅರಸನಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಶಬರೇ । ಶ್ವರನು ಬಳಿಕಾ ಚಿತ್ರಕೇತುವ । ಶೆರೆ ಮನೆಯೊಳಿಟ್ಟೇರ್ದನತ್ತಲು ಪೋಗದೋಲಿನಿತೂ ॥ ಪರಿಕಿಸುತ ಪೊರಟಾಗಳೋರ್ವನು । ಚರನು ಬಂದಾ ಭದ್ರಸೇನನಿ । ಗೆರಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ಬಹುತರ ಭಯವ ತಾಳುತಲೀ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ಮುಖಾರಿ, ಏಕತಾಳ ॥ [ಧಾಟಿ:- ಖಳರಾಯಾ ಲಾಲಿಸೈ ಬಿನ್ನಪವಾ ॥

ಲಾಲಿಸೈ ಭದ್ರಸೇನಾ ಧೊರೆಯೇ । ಸೌಭಾಗ್ಯದ ಸಿರಿಯೇ । ಲಾಲಿಸೈ ಭದ್ರಸೇನಾ ಧೊರೆಯೇ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ತರಳಾ ಸಚಿವ ಪುತ್ರ ತಾನೂ । ವರ ಚಿತ್ರಧ್ವಜನೂ । ಧುರದೋಳ್ ಕೆಡಹಿದ ವೀರರನ್ನೂ ॥ ಕರಿ ತುರಗವ ಸಂ। ಹರಿಸುತ ದಳವನು । ತರಣಿಸುತನ ಪುರ । ವರಕಟ್ಟುತ ಮೇಣ್ । ಮೆರದನು ಶಕ್ರನ ತರಳನ ಸುತನೋ । ಉರುವಿಕ್ರಮನಿದ ನೊರೆಯಲಿನ್ನೆಂತೂ॥ ॥ ೧ ॥ ಪೊಡವೀಪ ದೃಢವರ್ಮ ತಾನಾಗಾ । ಸಂಗರಕತಿಬೇಗಾ । ಪಡೆ ಕೂಡಿ ಬಂದು ಕಾದುತಾಗಾ ॥ ಹುಡುಗಗೆ ಶರಗಳ । ಬಿಡಲದ ಖಂಡಿಸಿ । ತಡೆಯದೆ ಭೂಪನ । ಕಡು ಹಮ್ಮುಗಳೂ । ಕೆಡುಸುತಲಿವ ಶೆರೆವಿಡಿದನು ಭೂಪನ । ವಡೆಯನೆ ಲಾಲಿಸು ಕಡೆಪರಿಗಳನೂ ॥ ೨ ॥ಬಳಿಕೋರ್ವ ಶಬರ ಸ್ಯೆದಿ ರಣದಿ । ಮಾರ್ಬಲವನು ಕಣದೀ । ಗೆಲಿದೂ ಮುಂದೊತ್ತಿ ಬರಲು ಜವದೀ ॥ ತಿಳಿದಿದನೆಲ್ಲ ತ। ರಳ ರೋಷದಿ ಶರ। ಮಳೆಯನು ಗರೆವುತ । ಘಳಿಲನೆ ಶಬರನೊ । ಳಳವಿಯ ಗೊಡಲಾ ಖಳನಿವನನು ಕ್ಷಣ । ದೊಳು ಶೆರೆಪಿಡಿಯುತ ಲೆಳದ್ಯೊದಿಹನೂ ॥ ೩ ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ನುಡಿಯಂ ಕೇಳುತ ಭೂಪಂ । ಕಡೆಗಾಲದ ಮೃಡನಂದದಿ ಕೋಪಿಸಿ ಬಳಿಕಂ॥ ಘುಡಿ ಘುಡಿಸುತ ನಯನದೊಳಂ ಖಿಡಿ।ಇಡುತೆಂದನು ಮಂತ್ರಿಯೊಳತಿ ಭರದಿಂ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆ ॥

ಕೇಳೆಲವೊ ಮಂತ್ರೀಶನಂಗ ನೃ । ಪಾಲನಲ್ಲಿಗೆ ಕಲಹಕ್ಕೈದಿಹ । ಬಾಲನನು ಶೆರವಿಡಿದನಂತಾ । ಖೂಳನೃಪನೂ ॥ ೧ ॥ ಇಂತರಿತು ಕಾಳಗಕೆ ಪೋಗದೆ । ಕೂಂತಿರಲ್ಕನುಚಿತವು ಈಕ್ಷಣ । ಮುಂತೆ ಹವಣಿಸು ಬಲವ ಪೊರಮುಡು । ವಂತೆ ಧುರಕೇ ॥ ೨ ॥ ಎನುತನುಜ್ಞೆಯನಿತ್ತು ಭದ್ರಾ । ಖ್ಯನು ಧನುರ್ಬಾಣವನು ಗೊಳುತಲಿ । ಮನವ ಮಾಡುತ ಪೊರಟ ದೃಢವರ್ । ಮನೊಳು ರಣಕೇ ॥ ೩ ॥ ಪೇಳಲೇನ್ ಜನನಾಥ ರಾಯನ । ಪಾಳಯವು ಪರ್ವದಿ ಸಮುದ್ರದೊ । ಳೇಳುತಿಹ ತೆರೆಯಂತೆ ನಡೆದುದು ಕಾಳಗಕ್ಕೇ ॥ ೪ ॥ ಚೂಣಿ ನಡವಬ್ಬರದೊಳಾಗಸ। ಕಾಣದಂತಿರೆ ರಜದಿ ಮುತ್ತಿ । ಸ್ಸೇನೆನುವೆ ರಾವುತರ ಘೋಷಕೆ । ಕ್ಷೋಣಿಪಾಲಾ ॥ ೫ ॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥

ಧರೆಯಧಿಪ ಲಾಲಿಸೈ ಇನಿತಖಿಲ ಮಾರ್ಬಲವು । ಗಿರಿನದಂಗಳ ನುತ್ತರಿಸಿ ಮುಂದೆ ನಡೆತಂದು । ಧರಣಿಪತಿ ದೃಢವರ್ಮನಾಳ್ವ ಶೀಮೆಯ

ನರಿತು ಪೊಕ್ಕುದಾ ದುರ್ಗವನ್ನೂ ॥ ಪುರವ ಮುತ್ತುತ್ತಿರುವುದನು ತಿಳಿದು ಭೂಮಿಪತಿ । ಯರಿಗಳೊಳು ಕಾದಲ್ಕೆ ರಥಿಕರಿಂದೊಡಗೂಡಿ । ಬರುತ ಪರಸೈನ್ಯಮಂ ದೆಸೆಗೆಡಿಸುತನುವಾದ ಭದ್ರಸೇನನೊಳು ಧುರಕೇ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ತುಜಾವಂತು, ಮಟ್ಟೆತಾಳ ॥

ಆರೆಲೋ ನೃಪಾಲ ಕುವರನೇ । ಧೀರ ಕರಿರಥಾಶ್ವಚಯುವ । ಸೇರಿ ಬಂದು ಪುರವ ಮುತ್ತಿ । ಗಾರುಗೆಡೆಸಿ ಮುಂದುವರಿವ । ಪಾರಸತ್ವನಹೆಯೊ ಪೆತ್ತ । ವೀರನಾರು ಪೆಸರದೇನೆಲೊ । ನೀನಿರ್ಪ ನಗರ । ಕಾರು ಒಡೆಯ ನೆಂಬುದುಸುರೆಲೋ । ಬಂದಿರುವರಿಲ್ಲಿ । ಕಾರಣವನು ನುಡಿಯೊ ಬೇಗೆಲೊ ॥ ॥ ೧ ॥ ಅಂಗಜಯ್ಯನ ಸುಪದಾಬ್ಜ । ಭೃಂಗಮಿತ್ರವೃಂದ ಕುಮುದ । ತಂಗ ದಿರ ಮದಾಂಧ ನೃಪವಮಾ । ತಂಗ ಪಂಚ ವದನನೆನಿಸು । ವಂಗ ಧಾತ್ರಿ ಯೊಡೆಯನಾಗಿಹೇ । ದೃಢವರ್ಮನೆಂಬ । ತುಂಗನಾಮಧೇಯ ಪಡೆ ದಿಹೇ । ನೀ ಕಾದಲೆನುತ । ಅಂಗವರಿಯದಿಲ್ಲಿ ಬಂದಿಹೇ ॥ ೨ ॥ ವಸುಧೆ ಪಾಲಿ ಕೇಳು ಧರೆಯೊ । ಳೆಸೆವ ವರ ಕಳಿಂಗ ಪುರದ । ರಸ ಭದ್ರಾಖ್ಯ ನೆಂದು ತನ್ನ । ಪೆಸರು ಧರಣಿಪಾಲರೊಳಗಿ । ನ್ನಸಮ ವೀರನೆಂಬುದರಿ ಯೆಯಾ । ನಾವ್‌ಬಂದ ಪರಿಯ । ನುಸುರಲೇನು ನಿನ್ನ ಕುವರಿಯಾ । ಕೊಂಡ್ಪೊದು ಲಗ್ನ । ವೆಸಗ ಬೇಕೆನುವದ ಮರತೆಯಾ । ಯಾಕೆಲೋ ವಿಚಾರ ಸುಮ್ಮನೇ ॥ ೩ ॥

॥ ರಾಗ, ಘಂಟಾರವ, ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಸಾಕು ಸಾರೆಲೊ ಇನಿತು ಹೆಗ್ಗಳಿಸುವ । ದ್ಯಾಕೆ ನಿನ್ನನು ಬಡಿದು ಕಳಚುವೆ । ಪೋಕ ತೆರಳೈ ಘುಮ್ಮನೇ ॥ ೧ ॥ ತರಳನೋರ್ವನು ಬಂದು ಕಾದುತ ಮತ್ತೆ । ಶೆರೆಯೊಳಿಹ ನೀನವನ ತೆರದೊಳು । ಬರಿದೆ ಕೊಡದಿರು ಪ್ರಾಣವಾ ॥ ೨ ॥ ಮಂಕು ಭೂಪನೆ ಬಿಡು ನಿನ್ನ ಬಡಿವಾರಾ । ಶಂಕರನು ಬರಲೊಮ್ಮೆಗಾತನ । ಬಿಂಕ ನಿಲಿಸುವೆ ನಿನಿತಿರೇ ॥ ೩ ॥ ಬಗೆವೆನೇ ನಿನ್ನ ಸಮರದಿ ಹೊಡೆದುರ । ಬಗೆದು ಶಾಕಿನಿ ಡಾಕಿನಿಯರಿಗೆ । ಮಿಗಿಲು ತೋಷವ ಬಡಿಸುವೇ ॥ ೪ ॥ ಎಂದು ಕೋಲ್ಗಳ ನೆಸೆಯಲು ಭೂಪನು । ವಂದಿರದ ತೆರನಂತೆ ಖಂಡಿಸು । ತಂದು ಮರು ಶರವೆಸೆಯಲೂ ॥ ೫ ॥ ಭದ್ರಸೇನನು ಬಳಿಕ ರೋಷದೊಳದ । ಛಿದ್ರಿಸುತ ತಾನೆಚ್ಚ ಕಡುಹಿನೊ । ಳದ್ರಿ ಶರವನು ಭೂಪಗೇ ॥ ೬ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಗೋತ್ರ ಶರಹತಿಯಿಂದ ಭೂಪನು । ಧಾತ್ರಿಗೊರಗಲು ಶಬರ ರೊಡಯವಿ । ಚಿತ್ರತರದಸ್ತ್ರಗಳ ಧರಿಸುತ ರೋಷಮಿಗೆ ಪೇರ್ಚೀ ॥

ನೇತ್ರದೊಳು ಖಿಡಿಗೆದರಿ ಬಳಿಕಾ । ಚಿತ್ರಕಾಯನ ತೆರದಿ ಘರ್ಜಿಸಿ । ಕ್ಷತ್ರಿ
ಯನಿದಿರಾಗಿ ಮುಳಿದಿಂತೆಂದನವನೊಡನೇ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ಶಂಕರಾಭರಣ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ ॥

ಎಲ್ಲಿ ಪೋಪೆಯಧಮ ಮನುಜ । ನಿಲ್ಲುನೃಪನ ಗೆಲ್ದಹಮ್ಮ ।
ನಿಲ್ಲಿಸುವೆನು ನೋಡು ತನ್ನ । ಮಲ್ಲ ಸಾಹಸಾ ॥ ೧ ॥ ಎನುತಲಸ್ತ್ರ ಬಿಡಲು
ಕ್ಷಿತಿಪ । ಮನದಿ ಕೋಪಿಸುತ್ತಲದನು । ಯಣಿಸದಾಗ ಪುಡಿಯಗೈದು ।
ಕನಲುತೆಂದನೂ ॥ ೨ ॥ ಕ್ಷುದ್ರ ಶಬರ ಕೇಳುಜನಪ । ಬಿದ್ದಿಹನು ಕೈ
ಸೋತುರಣದಿ । ಹೊದ್ದಿಪೆನು ನೋಡವನೊಳೀಗ । ಯುದ್ಧ ರಂಗದೀ ॥
॥ ೩ ॥ ಹುಲು ನೃಪಾಲ ಕೇಳು ಬಾಯ । ಗಳಹಲೇಕೆ ನಿನ್ನನೆಮಗೆ ॥
ತಳುವದೀಗ ಲೊಪ್ಪಿಸುವೆನು । ತಿಳಿಯನುತ್ತಲೀ ॥ ೪ ॥ ಕೂರ್ಗಣೆಗಳ
ನೆಸೆಯೆ ಮಧ್ಯ । ಮಾರ್ಗದೊಳಗೆ ತರಿದು ನೃಪತಿ । ಘೋರ್ಗರೆವುತ
ಲೆಸೆದ ಸರಳ । ವರ್ಗವಾಕ್ಷಣಾ ॥ ೫ ॥ ಮತ್ತೆ ಶಬರ ಶೂಲಧರನೋ । ಲೆತ್ತು
ಕೋಪವನ್ನು ಭರದಿ । ಕತ್ತರಿಸಲು ತಿಳಿದು ಜನಪ । ಪತ್ತು ಬಾಣದೀ ॥
॥ ೬ ॥ ತೇರ ಪುಡಿಯ ಗೈವುತವನ । ಸಾರಥಿಯನು ಸೌರಿ ಪುರಕೆ । ಸೇರಿ
ಸುತ್ತ ಬಳಿಕಲೆಚ್ಚ । ನೂರುಶರವನೂ ॥ ೭ ॥ ಶರಹತಿಯೊಳು ಪಲ್ಲಕಿರಿದು ।
ಧರಣಿಗೊರಗೆ ಸಂಸೃತಿಯನು । ತೊರೆದ ತೆರೆದೊಳೀರ್ದ ಕೇಳು ಧರಣಿ
ಪಾಲಕಾ ॥ ೮ ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಚಿತ್ತವಿಸೆಲೆ ವಸುಧಾಪತಿ । ಇತ್ತಾ ಶಬರನು ಮಡಿಯಲ್ ದೃಢ
ವರ್ಮಂ ॥ ಭೂಪೋತ್ತಮ ಮೂರ್ಛೆಯು ತಿಳಿದೇ । ಳುತ್ತಾಕ್ಷಣ ನಡೆ
ತಂದಂ ಹರಿಬಕೆ ಜವದಿಂ ॥ ೧ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಬರುತ ರಣರಂಗದೊಳು ಬಿದ್ದಿಹ । ಪರಮ ಮಿತ್ರನ ನೋಡಿ
ಧರಣೀ । ಶ್ವರನು ದುಗಡದೊಳಶ್ರು ಜಲವನು ಸೂಸಿ ದುಃಖಿಸುತಾ ॥ ಹರ
ಹರಾ ತನಗಾಗಿರಣದೊಳು । ಹರಣ ತೆತ್ತಿಹ ವೈರಿ ಬಲಕಿ । ನ್ನರರೆ
ದುರ್ಗತಿಯಿಂತಡಸಿತೆಂದೆನುತ ಮರುಗಿದನೂ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ಆದಿತಾಳ [ಧಾಟಿ:- ನಾರಿಯು ಕೈಗಳ ನೋಡೂ । ತೋರುತಿದೇ ॥

ಅಕಟಕಟಾ ರಣಧೀರಾ । ಪ್ರಕಟಸಲೇನ್ ಭಯ ದೂರಾ ॥ ವಿಕಟ
ದೊಳೂ ಕ್ಷಿತಿತಿಲಕಾ । ಶಕುತಿಯ ಪೀರ್ದನೆ ಕೃತಕಾ ॥ ೧ ॥ ಎನ್ನನು
ಕಾಯಲು ಬಂದೂ । ಚನ್ನವೆ ಮಾನವು ಇಂದೂ । ಇನ್ನ್ಯಾರೂ ತನಗಿಹರ್ೈ ।
ಸನ್ಮಿತ್ರಾ ಯೆನಗರುಹೈ ॥ ೨ ॥ ಯಾತಕೆ ನಿನ್ನನು ಕರೆದೇ । ಘಾತಿಸಲೂ ತಾ
ಬರಿದೇ ॥ ಭೂತಪತೇ ಕರುಣವನೂ । ನೀ ತೊರೆಯೇ ಇನ್ನೇನೂ ॥ ೩ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಈ ಪರಿಯೊಳಳಲುವ ಧರೇಶನ । ತಾಪವನು ಕಂಡಾಗ ಭದ್ರನು॥ ಕೋಪಿಸುತಲಿಂತೆಂದ ಮರುಳು ನೃಪಾಲ ಕೇಳಿತ್ತಾ ॥ ಈ ಪೆಣನ ಮೇಲ್ಬಿದ್ದು ಸುಮ್ಮನೇ। ನೀ ಪ್ರಳಾಪಿಸಲೇಕೆ ಕರಗಳ । ಚಾಪಕೋಲ್ಗಳ ಬಿಸುಟೆಯೋ ಯೆನಲೆಂದ ಘರ್ಜಿಸುತಾ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ಶಂಕರಾಭರಣ, ಮಟ್ಟೆತಾಳ ॥

ಖಳಧರಾಧಿಪಾ । ವದರಲೇತಕೇ । ಕಳಿವೆ ನಿನ್ನನೂ ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದೀ ॥ ಜಲಜಸಂಭವಾ । ಬರಲು ಗೆಲುವೆನೂ । ಕಲಹಮಧ್ಯದೀ। ಯೆನುತ ನುಡಿದನೂ ॥ ೧ ॥ ಧಾತ್ರಿಪಾಲನೇ । ಕೇಳುನಿನ್ನಯಾ । ಮಿತ್ರ ನೋರ್ವನೂ ಕಾದಿ ರಣದೊಳು ॥ ಪೃಥ್ವಿಗೊರಗಿಹಾ। ನವನ ತೆರದೊಳೂ। ಮಿತ್ರಸುತನಿಗೇ ನಿನ್ನ ಕಳುಹುವೆ ॥ ೨ ॥ ಹುಚ್ಚು ಭೂಪನೆ । ಬರಿದೆ ನುಡಿಯನೂ । ವೆಚ್ಚಗೈವೆಯಾಕೀಗನಿನ್ನನೂ ॥ ನುಚ್ಚುಗೈಯುವೇ । ನೆನುತ ಕಣೆಗಳಾ । ನೆಚ್ಚಡಾನೃಪಾ ತರಿವುತುರುಶರಾ ॥ ೩ ॥ಮತ್ತೆ ರೋಷದೋ। ಳೌಡುಗಚ್ಚುತಾ। ಎತ್ತಿ ಹೊಡೆಯಲಾ ನೃಪಗೆ ಶರವನೂ॥ನೆತ್ತಿತಿರುಗುತಾ । ಬಳಲಿ ಕಣದೊಳೂ। ಮರ್ತ್ಯಪಾಲನೂ ಬಿದ್ದ ಧರೆಯೊಳೂ ॥ ೪ ॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥

ಕ್ಷೋಣೀಶ ಕೇಳು ದೃಢವರ್ಮ ಪುನರಪಿ ಹತಿಗೆ। ತ್ರಾಣಗುಂದುತ ಮೂರ್ಛಿಸಲ್ಕೆ ಭದ್ರಾಖ್ಯ ನೃಪ । ಕಾಣುತಿದನಾಗ ತೋಷಿಸಿ ಬಂಧನೆಯೊಳಿರುವ ಚಿತ್ರಕೇತನನು ಕರೆಸೀ ॥ ಕ್ಷೀಣಪಟ್ಟಿಹ ತರಳನನು ಕಂಡು ನರಪ ದು। ಮ್ಮಾನ ತಾಳುತ ನುಡಿದ ಕುವರ ಕೇಳೆನಗಾಗಿ । ಬಾಣಹತಿಯಿಂದಧಿಕ ಕಷ್ಟಬಟ್ಟೆಯೊ ಯೆನುತ ಮಮತೆಯಿಂದುಪಚರಿಸಿದಾ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ಭೈರವಿ ಝಂಪೆತಾಳ ॥

ಕಂದ ಕೇಳೆನಗಾಗೀ । ಬಂದೂ ಕಾಳಗದಿ ಬಲೂ । ನೊಂದೂ ಬಳಲಿದೆ ಇಂಥಾ । ಬಂಧನೆಯೋಳ್ ಸಿಲುಕೀ ॥ ೧ ॥ ಆಗಿ ಗತಿಸಿಹ ಕಾರ್ಯ । ಕ್ಕಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಲು ಫಲವಾಗುವುದೇ ಇದರಿಂದಾ । ನೀಗಿ ಕಳೇ ದುಗುಡಾ ॥ ೨ ॥ ತರಳಾ ನಿನ್ನನು ಶೆರೆಯೋ । ಳಿರಿಸಿದ ಅಧಮನು ಧರೆಯೋ । ಳಿರಲುಂಟೇ ಜೈಮಿನಿಗೇ । ತೆರಳಿಹನೂ ರಣದೀ ॥ ೩ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಇನಿತು ತರಳನ ತಕ್ಕ ವಿಸುತಾ । ಜನಪನವನೊಡನೆಂದ ಕೇಳ್ವೈ । ಸನುಮತದಿ ನೀ ತೆರಳು ಮಾರ್ಬಲ ದೊಡನೆ ಪುರವರಕೇ। ಅನಿತರೊಳು

ತಾ ತರುವೆ ತರಳೆಯ।ನೆನುತ ಕಳುಹಿಸಿ ಭದ್ರಸೇನನು । ವನಜನೇತ್ರೆಯ ತರಲು ಪೊಕ್ಕನು ರಾಜನಾಲಯವಾ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ತೋಡೀ, ಅಷ್ಟತಾಳ ॥[ಧಾಟಿ:-ಕುರುರಾಯಾ ಲಾಲಿಸಯ್ಯಾ]

ಕೇಳಿತ್ತ ಧರಣಿಪಾಲಾ । ನಿನ್ನೊಳು ನಾನು । ಪೇಳ್ವುದು ಸುಗುಣ ಶೀಲಾ ॥ ಭೂಲೋಲಾ ಭದ್ರನಾ । ಬಾಲೆಯತರಲು ನೃ । ಪಾಲಯವನು ನಿಶಿ । ಕಾಲದಿ ಸೇರುತ್ತಾ ॥ ೧ ॥ ರಾಜನೋಲಗವ ಪೊಕ್ಕು । ಮೇಣಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಿಪ ಶಿರಿಗೆ ನಕ್ಕೂ ॥ ರಾಜೀವ ಸಖನಂತೆ । ತೇಜದಿ ನವರತ್ನ । ರಾಜಿಯಿಂದಿಹ ಮೃಗ ರಾಜ ಪೀಠವನೋಡಿ ॥ ೨ ॥ ಅಚ್ಚರಿಯುವ ತಳೆದೂ। ವೈಭವಕಾಗಿ । ಮೆಚ್ಚಿ ಮೇಣದ ಕಳೆದೂ ॥ ಅಚ್ಚ ಕುಸುಮಗಂಧಿ। ಗಿಚ್ಛಿ ಸುತಲಿ ನೃಪ । ಪಚ್ಚೆಗೆತ್ತಿದ ದ್ವಾರ । ಬಿಚ್ಚಿ ಮುಂದೊತ್ತುತಾ ॥ ೩ ॥ ರನ್ನದುಪ್ಪರಿಗೆಗೇರೀ । ನಿದ್ರಾಂಗನೆ । ಯೆನ್ನುಪ ಸಖಿಯ ಸೇರಿ ॥ ಕನ್ಯೆ ರತ್ನಾವತಿ।ಸ್ವರ್ಣ ಪಲ್ಲಂಗದಿ।ಮುನ್ನ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಹು।ದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ । ॥ ೪ ॥ ನನೆಗೋಲನುರುಬೆಗಾಗೀ । ಭೂಮಿಪ ತನ್ನ । ಮನಸೋತು ಬಳಿಗೆ ಪೋಗಿ ॥ ವನಿತೆಯ ಸುಂದರಾ । ನವನ ನೋಡುತ ತನ್ನೊ॥ ಳಿನಿತೆಂದು ನುಡಿದನು । ಘನತೋಷವನು ತಾಳಿ ॥ ೫ ॥

॥ ರಾಗ ಕಾಪಿ ಏಕತಾಳ ॥ [ಧಾಟಿ:- ಕೀರವಾಣಿ ಮ । ಯೂರ ಗಾಮಿನಿ ॥

।ಏನನುಸುರಲಿ ಮಾನಿನಿಯ।ಚಲುವಾನನದ ಪರಿಗೇ ॥ ಮದ ಗಜ ಯಾನೆ ಕೋಕಿಲ ಗಾನೆ ಸತಿಯಾ ನೂನ ಮೊಗ ಶಿರಿಗೇ॥ಮತ್ತು।ಡು। ಸೇನೆ ಯಧಿಪತಿ ಬಾನ ತ್ಯಜಿಸುತಲೀ ನಿತಂಬನಿಗೇ॥ ನಿಟಲದಿ । ಸಾನುರಾಗದೊ ಳ್ತಾನೆ ಮೆರೆಯುತ ಪೂರ್ಣಕಳೆ ಯೆಸಗೇ ॥ ಇದಕನುಮಾನವಿಲ್ಲ ವಿದೇನೆ ನಲು ಹಗೆ । ಮಾನವಗೆ ತಾವ್।ಬೇನೆ ಪಡುವಂ।ತೀ ನಳಿನಗಳು।ನ್ಯೂನ ಗೊಂಡಿವೆ । ಹೀನಿಸುತಲಾ । ಯೇಣಧರನನೂ ॥ ೧ ॥ ಅಂಬುಜಾಕ್ಷಿಯು ಸಂಭ್ರಮದಿ ಮುಗುಳಂಬಿನಿಗೆ ತನುವಾ॥ ಇತ್ತಾ। ಡಂಬರದಿ ತನ್ನಂಬಕಕೆ ಮರೆಗೊಂಬ ವೋಲನುವಾ ॥ ಗೈದಿಹ । ಳೆಂಬುದಿದು ಪುಸಿಯೆಂಬರೇನೆನೆ ರಂಭೆ ತನ್ಮನವಾ ॥ ಬೇರೊಂ । ದಿಂಬುಗೊಳಿಸುತ ಕುಂಭಿನಿಯನಕದಂಬ ದೊಳು ಚಲುವಾ ॥ ಪುರುಷರ । ಹಂಬಲಿಸಿ ಮೇಣ್ । ಬೆಂಬಿಡದೆ ತರೆ । ಕಂಬು ಕಂಠಿನಿ । ತುಂಬಿರುವ ನಗೆ । ಯೆಂಬ ಬಲೆಯ ಸೌ । ರಂಭದೊಳು ತಾ । ಹಂಬಿಸಿಹಳಾ । ರಂಭದಲ್ಲಿಯೆ ॥ ೨ ॥ ನಾರಿ ರತುನೆಯ ಚಾರು ವದನದಿ ಬೀರುವಳೆ ನಗೆಯೂ ॥ ಕುಂದಲ್ । ಕಾರಣಂಗಳು ಬೇರೆ

ಮನಸಿಗೆ ತೋರದೀ ಬಗೆಯೂ । ಬಳಿಕಾ । ವಾರಿಜಾಕ್ಷಿಯ ಮೋರೆ ತೊರೆದಿಹ ಭೂರಿ ಸ್ಮಿತ ಬಲೆಯೂ ॥ ಯೆನ್ನನು । ಸೇರಿ ಸುತ್ತುತ ದಾರಿ ಗೆಡಿಸೀ ನೀರೆಯೆಡಗೊಯ್ಯು ॥ ತ್ತರಸಿಯು । ಕಾರ್ಯ ಕೆಡದೋಲ್ । ತಾರೆಯಧಿಪಗೆ । ಪೂರ ಒಪ್ಪಿಸೆ । ಧೀರತನ್ನನು । ಸೂರೆಗೊಂಡಿಹ । ಭಾರಿ ಬಳಲಿಸಿ । ಯಾರಿಗೊರೆಯಲ । ಪಾರ ಕಷ್ಟವಾ ॥ ೩ ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಕೇಳವನಿಪ ಭದ್ರಾಖ್ಯಂ । ಬಾಲೆಯನೀಪರಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಸುಮಶರದುರಿಯಂ ॥ ತಾಳದೆ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು । ಲೋಲಾಕ್ಷಿಯ ಸುಂದರ ತನುವಿನ ಸೌರಭಕಂ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ ಯಮುನಾ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ ॥ [ಧಾಟಿ:- ಸ್ವಾರಿ ಯೆಲ್ಲಿದು ದೂರ ಯೆಲೆ ॥

ಅಮಮ ಯೇನ್ ಬೆಡಗುಗಾತ್ರಿಯೊ ಕನ್ಯೇ । ಕಾಣೆ । ಕಮನೀಯ ಗಾತ್ರೆ ಮನ್ಮಥ ರನ್ನೇ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಭುವನ ಸ್ತ್ರೀ ನಿಕುರಂಬ ವನದಲ್ಲೀ । ಇಂಥ । ನವ ಮೃದುಲತೆಯನ್ನು ಇಹುದೆಲ್ಲೀ ॥ ದಿವರಾಜನೆಂತು ಬಂದಿಹ ನಿಲ್ಲೀ । ಯೆಂದು । ತವೆಶಂಭಿತೋರ್ಪುದು ಮನದಲ್ಲೀ ॥ ೧ ॥ ನಾಗ ವೇಣಿಯು ಮುದ್ದು ಮೊಗಕಾಗೀ । ಮೇಲ್ವೈ । ರಾಗಿಗಳ್ ಸಹ ಸೋಲ್ವ ವರ್ಣನ ನೀಗೀ ॥ ಮಾಗಿಯೊಳ್ ದಣಿದ ಪಾಂಥಿಕ ತಾನೂ । ವನ್ಮೊ । ನಾಗ ನಡೆಯ ನೋಡೆ ತೃಷೆಯನ್ನೂ ॥ ೨ ॥ ತೊರೆವ ತಾನಿದು ಸಿದ್ಧ ವನಜಾಕ್ಷಿ । ಗೆಣೆ । ಇರದಿದು ನಿಜ ಮಾರಪಿತ ಸಾಕ್ಷೀ ॥ ಸುರ ತರುಣಿಯರಿಂಗೀ ಸೊಬಗಿನ್ನೂ । ಪೂರ । ದೊರೆವುದಸಾಧ್ಯವಾಗಿಹುದಿನ್ನೂ ॥ ೩ ।

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಬೇದಬಿಜ್ಜಗನೀ ತರುಣಿಯನು । ಸಾದರದಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದನಿದಕಪ ॥ ವಾದವಿಲ್ಲಿದು ನಿಶ್ಚಯವು ಕರಿ ನಿಂಬ ಕುಚಯುಗೆಯಾ ॥ ಮೋದದಿಂದೊಯ್ಯುತಲಿ ಮದುವೆಯ । ನಾದೆನೆಂದರೆ ತನ್ನ ಭಾಗ್ಯಕೆ । ಮೇದಿನಿಯೊಳೀಡಿಲ್ಲವೆಂದಾ ಕ್ಷಣದೊಳಾಸತಿಯಾ ॥ ೧ ॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥

ಕದಲದೋಲೆತ್ತಿ ಕೊಂಡ್ಯೊದಾಗ ಮಂಚಮಂ । ವದಗಿನಿಂ ನಿಶಿಯೊಳಾ ಪುರಗಿರಿಗಳಂ ಕಳೆದು । ಪದುಮ ಸಖನುದಯದೊಳ್ ದಿಂಡೀರವೆಂಬ ವನದೆಡೆಗೈದು ಪೊರೆಯನಿಳುಹೀ ॥ ಉದಧಿವಸನೇಶ ಶ್ರಮವನು ಕಳೆಯಲೋಸುಗವೆ । ಮುದದಿ ಕುಳಿತಿರಲಿತ್ತ ನಿದ್ದೆ ತಿಳಿದೆದ್ದಾಗ । ಳದು ಭುತವಿದೇನೆಂದು ಬ್ಯಾ ಬಿಡುತ ಮರುಗಿದಳ್ ಕಡು ಭಯವ ತಾಳ್ದು ಸುದತೀ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ನೀಲಾಂಬ್ರಿ ಏಕತಾಳ ॥ [ಧಾಟಿ:- ನೋಡವಮ್ಮಾ ಇಂಥಾ ಬಾಲನಾ ॥

ಹರ ಹರಾ ಕರುಣಾನಿಧೇ। ಯೇನಚ್ಚರಿ। ಯರಿಯೆನರುಹ ಬಾರದೇ॥ ಪುರವ ತ್ಯಜಿಸುತಲಿಲ್ಲಿ । ಪಲ್ಲಂಗದೊಡ । ಬರಲೇನಾರಣ್ಯದಲ್ಲೀ ॥ ೧ ॥ ಚೋರರಮಂದಿರವ ಹೊಕ್ಕೀ । ಸುಲಿದು ಎನ್ನಾ । ಘೋರ ಕಾನನದೊಳಿಕ್ಕೀ॥ ಸೇರಿದರೇನೊ ಹೀಗೇ। ಅಲ್ಲದಡೆನ್ನಾ। ತೀರಿಸಲ್ ನೆನೆದ ಬಗೇ ॥೨॥ ಭೂತಗಳೆನ್ನನಿಂತೂ । ಗೈದವೊಗಿರಿ । ಜಾತೆಯ ಪತಿಗೆ ಗೊತ್ತೂ ॥ ಈ ತೆರನೆಸಗುವುದೇ ! ಶಿವ ಶಿವ ಎನ್ನಾ। ಘಾತಿಸದ್ಯೈದುವುದೇ ॥೩॥ ಈ ಪರಿ ದುಗುಡದಿಂದಾ । ನಾಲ್ದೆಸೆಯನು । ತಾಪದಿ ನೋಡಲ್ಲಿಂದಾ ॥ ಭೂಪನ ನೀಕ್ಷಿಸುತಾ । ಭಯದಿ ತಾಪ್ರ । ಆಪಿಸುತೆಂದಳ್ ಮಾತಾ ॥ ೪ ॥

॥ ರಾಗ, ಆನಂದಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ ॥ [ಧಾಟಿ:- ವಿಪಿನದೊಳಿರಲು ನಾ ಹಿಂದೇ ॥

ಯಾರಯ್ಯ ಮನುಜೇಶಾ ತನ್ನಾ । ಕೂಡಿ । ಕಾರಡವಿಯೊಳು ಸಂಪನ್ನಾ॥ ಕಾರಣವೇನಿಲ್ಲಿ ಬರಲೂ। ಪೇಳು। ಕಾರುಣ್ಯ ಭಾವವಿನ್ನಿರಲೂ॥ ॥೧॥ ಎನ್ನನ್ಯಾಕಿಲ್ಲಿ ನೀ ತಂದೇ । ಬೇಗ। ಎನ್ನೊಡನುಸುರೆನ್ನ ತಂದೇ ॥ ಮುನ್ನ ಘಾತಿಸುವರೆ ಮನವಾ। ಗೈದೂ। ದನ್ನರಿಯೆನು ಪೇಳು ನಿಜವಾ ॥ ॥ ೨ ॥ ತರಳೆಯೆನ್ನೊಡನೇನು ಚಿನ್ನಾ। ರತ್ನಾ। ಭರಣವೆನಿಲ್ಲಾ ಕೇಳಣ್ಣಾ ॥ ಬರಿದೆ ಕರಗಿಸಲಿನ್ಯಾಕೇ । ಪ್ರೇಮ। ವಿರಿಸುತ ಪೇಳು ಪರಾಕೇ ॥ ೩ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಧರಣಿಪತಿ ಲಾಲಿಪುದು ವನಿತೆಯು । ಸಿರಿಯ ಕರುಮಾಡವನು ಸರದಿಂ । ದ್ಧರಿಧರೆಯ ಮೇಲ್ಬಿಸುಡೆ ಖಗನಿಂ ಕೆಡುವ ವೋಲ್ತನ್ನಾ ॥ ಪುರವೆನುವ ಕೊಳದಿಂದ ಬಿಡದನು । ಸರಸಿರುವ ವಿಧಿಕಿತ್ತು ವನವೆಂ । ಬುರುತರದ ಶಿಲೆಯೊಳಗೆ ಬಿಸುಟಹುದೆನುತ ಮರುಗಿದಳೂ ॥ ೧ ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಮತ್ತಿವ ದಹಿಸುವ ತನ್ನನೆ । ನುತ್ತಾಯತಲೋಚನೆ ಚಿಂತಿಸುವದ ನರಿತು ನ ॥ ರೋತ್ತಮನೊಡನೆಂದ ಮದೋ। ನ್ಮತ್ತದಿ ರತ್ನಾವತಿಯೊಡ ನತಿ ವಿಭವದೊಳಂ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ಕಲ್ಯಾಣಿ ಆದಿತಾಳ ॥ [ಧಾಟಿ:- ಮದನಮೋಹಿನಿಯೊಳಂದೂ ॥

ಬೆದರಲ್ಯಾತಕೆ ನಾರೀ । ಮಾರನ್ ಕಠಾರೀ। ಬೆದರಲ್ಯಾತಕೆ ನಾರೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಬೆದರಲ್ಯಾಕೆ ನಾ । ಬದಿಯೊಳಿರಲು ನೀ। ನಿದ ಬಿಡು ಮನದಲಿ। ಮುದವನು ತಳೆದೂ ॥ಅನುಪಲ್ಲ॥ಮದಿರಲೋಚನೆ ನಿನ್ನ। ಸೊಬಗನೊಮ್ಮೆ।

ಬುಧರು ಪೇಳಲು ಚಿನ್ನಾ || ಪದುಮಗಂಧಿನಾ | ನಿದಕೋಸುಗ ಕದನದಿ ನೃಪನೊಳು ಕಾ! ದಿದುದೆಲೆ ರಮಣೀ ||೧||ಕಲಹದಿ ಗೆಲಿದಿತ್ತಾ | ತಂದಿಹೆ ನಿನ್ನಾ | ಕೊಲುವರಲ್ಲಿದು ಚಿತ್ತಾ || ಬಲುತರದೊಳು ಭ್ರಮೆ | ಗೊಳುತಿದೆ ಯದನನು | ಗೊಳಿಸ್ಯೆ ಬೇಗನೆ ಕಲಶುಕವಾಣೀ || ೨ || ಮಾರನುರುಬೆ ತಣಿಯೆ | ಕೇಳ್ ಗುಣಮಣಿಯೇ | ದಾರಿಯೇನೆನುತರಿಯೇ || ನಾರಿಮಣಿ ನಗೆ | ಬೀರುತ ನುಡಿ ದಯ | ದೋರೆಲೆ ಎನ್ನೊಳು|ನೀರೆ ಶೃಂಗಾರೆ || ೩ || ಇಂಗಿತ ಯೆನಗುಸುರೇ | ದಣಿಸುವುದೇಕೆ | ಭೃಂಗಕುಂತಳೆ ಶೂರೆ || ಅಂಗಜ ಗಿಣಿ ಸ್ವಾ| ರಂಗನಯನೆ ಲಲಿ | ತಾಂಗಿ ಚಿಂತಿಸುವದ | ರಂಗ ವನರಿಯೇನೂ || ೪ || ಅಷ್ಟಭಾಗ್ಯವು ಎನಗೇ | ಇಹುದು ವೇ್ಲ್ ವಿ | ಶಿಷ್ಟ ಭೂಪರು ಎನಗೇ || ಥಟ್ಟನೆ ಕಷ್ಟವ|ಕೊಟ್ಟೊಂದಿಪರಿದು / ಧಿಟ್ಟವು ನಾ ಮನ | ಗೊಟ್ಟಿಹೆ ನಿನಗೇ || ೫ ||

|| ರಾಗ, ತೋಡಿ, ರೂಪಕತಾಳ ||

ಧಾರುಣಿ ಪಾಲಾನೆಂದುದ ಲಾಲಿಸುತಲಾಗಾ | ನಾರಿಯಿಂತೆಂದಳಾ ನೃಪಗೇ || ಧೀರ ·ನಿನ್ನಯ ನುಡಿ ನಿಜವಾದಡೇನ್ ಗೈವೆ | ಕಾರ್ಯಸಂಗ ತಿಯು ಬೇರಿಹುದೂ || ೧ || ಪಿತ ತಾನು ಮೊದಲೇ ವತ್ಸಾಖ್ಯನಾಗಿಹ ನರ | ಪತಿಯ ನೀ ವರಿಸುವದೆನುತಾ || ಹಿತದಿ ಪೇಳಿರಲಿನ್ನಾತನ ನುಡಿಯು ಲ್ಲಂಘಿ | ಸುತಲೆಂತು ಸೇರಲ್ಯೆ ನಿನ್ನಾ || ೨ || ಅರಿಯದಾತನು ನೀನೇನಲ್ಲಾ ಸದ್ಧರ್ಮವ | ತೊರೆವುದಯೋಗ್ಯವೆಂದೆನುತಾ || ಪರ ಹೆಂಗಳಭಿಲಾಷೆ ನರಕಕ್ಕೊದಪುದೆಂದು | ಮರಳಿ ಪೇಳುವದೇಕ್ಯೆ ನಿನಗೇ || ೩ || ಇದರಿಂದ ಕೇಳು ನೀ ಎನ್ನನಾಶಿಸದತಿ | ಮುದದಿ ಸೋದರಿಯೆಂದು ಬಗೆದೂ || ಒದ ಗಿನೊಳ್ಳೊದೆನ್ನಾ ಸದನದಿ ಬಿಟ್ಟರೆ | ವೊದಗುವುದ್ಯೆ ಪುಣ್ಯ ನಿಜವೂ || ೪ ||

|| ರಾಗ, ಬೇಗಡೆ, ತ್ರಿವುಡೆ || ಧಾಟಿ:– ಮರೆಯಲಿನ್ನೆಂತವನಾ | ತನ್ನಿನೆಯನಾ ||

ಹೀಗೆ ಪೇಳುವರೆ ಸಖೀ | ಚಂದಿರ ಮುಖೀ | ಹೀಗೆ ಪೇಳುವರೆ ಸಖೀ || ಪಲ್ಲ || ಹೀಗೆ ಪೇಳುವದೇಕೆ ಎನ್ನೊಳು | ನಾಗಗಮನೆ ನಿರಂತ ರದಿ ಸುಖ | ಭೋಗಿಸುತಲನುರಾಗದಿಂದಲಿ | ಭೋಗಿವೇಣಿಯೆ ದಿನವ ಕಳೆಯದೇ || ಹೀಗೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಚಿಕ್ಕಪ್ರಾಯದ ಕೋಮಲೇ | ಮನದಿ ವ್ಯರ್ಥ | ದುಃಖಿಸಲೇಕೆ ಬಾಲೇ || ರುಕ್ಮನೂ | ಸೋದರಿಗೆ ಚ್ಯೆದ್ಯನು ತಕ್ಕನೂ | ಎಂದೆನುತ ವ್ಯೆವಾಹಕ್ಕನೂ | ಗ್ಯೆದಿರಲು ದುರುಳನ ಸೊಕ್ಕ ನೂ | ಮುರಿದ್ಯೊವ ತೆರದಲಿ | ರಕ್ಕಸಾರಿಗೆ ಘಕ್ಕನೋರ್ವನೊ |

ಛೊಕ್ಕಣೆಯ ಬರೆದಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲವೆ । ರುಕ್ಮಿಣಿಯು ತಾ ಕಕ್ಕುಲಿತೆಯಾ । ತಕ್ಕೆ ನಿನ್ನೊಳು ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿಹೆ ॥ ೧ ॥ ಮುನ್ನಾ ಶಕ್ರನ ಸುತನೂ । ಸೌರಿಯ ಸತಿ। ಯುನ್ನು ತಾನ್ನೊಯ್ದಿಹನೂ ॥ ಇನ್ನಿದೂ । ಅವಿಚಾರವಲ್ಲವು ಎನ್ನದೂ ।ಪರ ಪುರುಷ ನಾನೆಂದನ್ನುದೂ ॥ ಚೋದಿಗದ ವಚನವು ನಿನ್ನದೂ । ಎಂತಿರಲಿ ಬಳಿಕೇ। ನನ್ನ ಯುವತಿ ನೀನೆನ್ನುವುದು ಕೇ । ಛಿನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ತೋಚದಾ ಹುಲು। ಕುನ್ನಿ ವತ್ಸನ ಬಣ್ಣಿ ಸುವೆಯಾ। ಕೆನ್ನೊಳರುಹೆಲೆ ನನ್ನಿಯಿಂದಲಿ॥೨॥

॥ ರಾಗ, ತೋಡಿ ಏಕತಾಳ ॥ [ಧಾಟಿ:- ಯಾಕೋ ನಿನಗೀ ಭೃಷ್ಟಮಾತೂ ॥

ನುಡಿಯ ಕೇಳುತೊಡನೆ ಸುದತಿ । ನಡುಗಿ ಕೋಪದಿಂದಾ ॥ ಸುಡು ಸುಡಿವನ ಥಡಿಗತನ್ನಾ । ಕೆಡಿಸುವನೆಂದೆನುತಾ ॥ ೧ ॥ ಮರುಳೆ ಕೇಳಿನ್ನರೆಯೊಳ್ನೀರ । ನೆರೆದರೇನು ಫಲವೂ ॥ ದುರುಳ ನಿನಗೀ ಪರಿಯೊಳೆರೆಯೆ । ಬರುವುದುಂಟೆ ದಯವೂ ॥ ೨ ॥ ದಶಕಂಠ ರಕ್ಕಸನು ಸೀತೆ । ಗಸುವಿತ್ತಾ ಕೀಚಕನೂ ॥ ಕುಸುಮಾಕ್ಷಿ ಸೈಳೇಂಧ್ರಿಗಾಗಿ । ವುಸುರು ತೊರದ ನೀನೂ ॥ ೩ ॥ ದಾತ ಸುಕುಲ ಜಾತನೆಂಬೆ । ಮಾತಿದೆಲ್ಲಾ ಸಟೆಯೂ ॥ ಧೂರ್ತರಿರುವ ರೀತಿ ನಡವೆ! ಪಾತಕಿ ಕೇಳ್ ಧಿಟವೂ ॥ ॥ ೪ ॥ ಪರರ ಹೆಂಗಸರೊಳು ಮನವಾ। ನಿರಿಸಿ ಕುಜನರಂತೆ ॥ ನರಕದೊಳಗೆ ಹೊರಳುತಿಹುದು । ಥರವೆ ನಿನಗೆ ಭ್ರಾಂತೆ ॥ ೫ ॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥

ಸುದತಿ ಇಂತೆನಲಾಗ ಕೋಪಿಸುತ ಭೂಮಿಪಂ। ಹದದ ಕೂರಸಿಗೆ ಬಲಿಕೊಡುವೆನೀಕೆಯನೆನ್ನು । ತದ ನೆಗೆಯೆ ಬಳಿಕಲಶರೀರ ನುಡಿಯ್ಯಾತು ಹೆಂಗೊಲೆಯನೆಸಗದಿರೆನ್ನುತಾ ॥ ಇದನರಿಯುತಚ್ಚರಿಯಗೊಳುತಾಗ ಧಾರುಣಿಪ । ನಧಿಕ ಚಿಂತೆಯೊಳಿರಲ್ಕಿತ್ತಲಾ ಕಾನನದೊ । ಳದುಭುತಾ ರ್ಭಟೆಗೊಟ್ಟು ವನವ ಸಂಚರಿಸಲ್ಕೆ ಪೊರಟ ವಿದ್ಯುಲ್ಲೋಚನಾ ॥ ೧ ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಚರಿಸುತ ಕಾನನವನು ನಿಶಿ । ಚರನಿವರಿರ್ಪೆಡೆಗತಿ ವಹಿಲದಿ ಬಂದೀಕ್ಷಿಸಿ ಹರಿದಿವರಂ ತಿಂಬುವೆನೆನು । ತ್ತುರಿನಾದದೊಳಿಂತೆಂದನು ಘುರ್ಜಿಸುತಾಗಂ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ಮಾರವಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಆರೆಲೋ ಮನುಜಾ । ಬಂದಿರುವವ । ನ್ಯಾರೆಲೋ ಮನುಜಾ ॥ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಆರೋ ಸುಮ್ಮನೆ ಹುಲಿಯ ತುತ್ತಿಗೆ। ಹಾರಿ ಬಂದಿಹ ಕುರಿಯ ತೆರದಲಿ ॥ ನಾರಿಯನು ಒಡಗೊಂಡು ಯಮನೆಡೆ । ಸೇರುವರೆ ಸರಿಯಾಗಿ

ಬಂದವ । ನ್ಯಾರೆಲೋ ಮನುಜಾ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಮನುಜರ ಮಾಂಸವ ಮೆಲದೇ । ಬಲು । ದಿನವಾಯ್ತು ನಾನಿಲ್ಲಿ ಬರದೆ ॥ ಮನಕೆ ತೋಷವ ದ್ಯಾತು ಬಲು ಪರಿ । ಕ್ಷಣಕೆಹಿಡಿತಂದೀಕೆಯನು ನಾನ್ । ಮನೆಗೆ ಕೊಂಡ್ಯೊದಿಡುವೆ ಕೊಬ್ಬಿಸಿ । ಘನದಿ ಭೋಗವ ಗೈವೆನಂತರಾ ॥ ೧ ॥ ಅಲ್ಲದಿರಲು ಲಗ್ನ ಗೈದೂ । ಸುಖ । ದಲ್ಲಿ ಮನೆಯೊಳಿಟ್ಟು ನಲಿದೂ ॥ ವಲ್ಲಭೆಯ ತಾ ಮಾಡಿಕೊಳುವೆನು । ಮೆಲ್ಲಲೆಂತೀಯಧಮನಿರುತಿಹ । ಚಲ್ವಪಾಕವನೆಸಗುವೆನು ತೊಡು ನಿಲ್ಲದಿವನನು ಕೊಲ್ಲದೀಕ್ಷಣಾ ॥ ೨ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ನಿಶಿಚರನು ಹೀಗೆನಲು ಕೇಳ್ದಾ । ಶಶಿಮುಖಿಯು ಭಯಗೊಂಡಿರಲು ಬಳಿ । ಕಸಮ ಸಾಹಸಿ ಸಾಯಕಂಗಳ ಧರಿಸಿ ಪೊರಟಾಗಾ ॥ ಉಸುರಿ ದನು ಇನಿತ್ಯಾಕೆ ಘರ್ಜಿಪೆ । ನುಸಿಯೆ ಗರ್ವವ ನಿಲಿಪೆನೆನುತಲಿ। ಮಸೆದ ಬಾಣವ ಬಿಡಲು ಖಳನಿಂತೆಂದ ರೋಷದಲೀ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ಮಾರವಿ, ಏಕತಾಳ ॥

ನರಗುರಿ ಕೇಳೆಲೊ । ಬರಿದ್ಯಾತಕೆ ಶರ । ಸರಿಮಾಡುವೆ ಮರುಳೆ॥ ಧುರದೊಳು ಎನ್ನಲಿ । ಸರಿನಿಲ್ಲುವರೀ । ಧರಣಿಯೊಳ್ಯಾರುಸುರೂ ॥ ೧ ॥ ಖೂಳ ಖಳಾಧಮ । ತಾಳೆಲೊ ನಿನ್ನೆದೆ । ಸೀಳುತ ರುಧಿರದೊಳು ॥ಕಾಳಿ ಯನೋಕುಳಿ । ಕೇಳಿಪಡುಸುರುವೆ । ಮೂಳನೆ ಬ್ಯಾಮುಚ್ಚೂ॥ ೨ ॥ಖುಲ್ಲ ಮನುಜ ಬರಿ । ಝುಲ್ಲಿನೊಳೇನ್ ಫಲ । ನಿಲ್ಲದೆ ಹಿಡಿದೀಗಾ ॥ ಚಲ್ಲ ಬಡಿದು ಬ್ಯಾ । ಪಲ್ಲಿಗೆ ತಗಲದೆ । ಮೆಲ್ಲುವೆ ನೋಡೆಂದಾ ॥ ೩ ॥ ಗಿರಿ ಗಂಹರದೊಳು । ನರಿಪಂದಿಗಳನು । ತಿರಿದಟ್ಟುತ ತಿಂದಾ ॥ ಉರವನು ಹೊಡದೀ । ಧರೆಯೊಳು ಕೆಡಹುವೆ । ಖಳ ಕೇಳ್ ಖರೆಯೆಂದೂ ॥ ೪ ॥ ಹೊಸಮಸತಿಹ ಕಣೆ । ವಿಸರದಿ ರಕ್ಕಸ । ನಸು ಕುಸಿಯುವೆನೆನುತಾ ॥ ಎಸೆಯಲು ನೋಡುತ । ನಿಶಿಚರನದರನು । ತುಸಗಣಿಸದೆ ಮುರಿದೂ॥೫॥ ರೌದ್ರದೊಳಿವನನು । ಛಿದ್ರಿಪೆನೆನುತಲಿ । ಅದ್ರಿಕುಜವ ಮುರಿದೂ ॥ ಭದ್ರನಶಿರಕಾ । ಕ್ಷುದ್ರನು ಹೊಡೆಯಲು । ಬಿದ್ದನು ರಣತಳದೀ ॥ ೬ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಧರಣಿಪತಿ ಕಾಮಿನಿಯ ಹಂಬಲ । ತೊರೆದು ಯಮುನೆಡೆ ಗೈದನಿ ತ್ರಲು । ಭರಿತ ತೋಷದಿ ಕರ್ಬುರನು ಸತಿಯೆಡೆಗೆ ನಡೆ ತರಲೂ ॥ ಅರಿ ತದನು ನೃಪಸುತೆಯು ಮನದೊಳು । ಮರುಗಿದಳು ಖಗರಾಜನಟ್ಟುಳಿ। ತೊರೆದು ನಕುಲೇಶ್ವರಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ನಾಗನೋಲ್ಯಾಂತೇ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ಆನಂದ ಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ ॥

ಅಕ್ಕಟಕ್ಕಟೈಯ್ಯೋ ಮೃಡನೇ । ರಕ್ಕಸ ಮುಂದ್ವರಿವ ತಾನೇ ॥ ಕೊಲ್ಲಲೂ । ತನ್ನಾ ಮೆಲ್ಲಲೂ ॥ ೧ ॥ ಪೊಡವಿಪ ದೃಢವರ್ಮನನ್ನಾ । ಪಡದ ಪಿತ ತಾನಾದಡೆನ್ನಾ ॥ ಬರಹವೇ । ಯೆಂತು । ಮೀರುವೆ ॥ ೨ ॥ ಯಾತಕಾಗಿ ವತ್ಸನಿಂಗೇ । ಮಾತುಕೊಟ್ಟು ಭದ್ರನಿಂಗೇ ॥ ಜರದನೂ ॥ ಪಿತನೂ । ವರದನೂ ॥ ೩ ॥ ಯಾತಕಾಗಿ ಕಾದಲ್ಬಂದಾ । ಯಾತಕಾಗಿ ತನ್ನಾ ತಂದಾ ॥ ನಿಲ್ಲಿಗೇ । ಭೂಪ । ಮೆಲ್ಲಗೇ ॥ ೪ ॥ ಬಳಿಕ್ಯಾಕೆ ರಕ್ಕಸ ತಾನಿಲ್ಲಿ । ಕಲಹಕೆನುತ ಜನಪನಲ್ಲಿ ॥ ಬರುವರೇ । ಕೊಂದೂ । ಕಳವರೇ ॥ ೫ ॥ ಭೂಪ ತನ್ನಾಗಳವ ಕಡಿಯೇ । ಕೋಪದಿಂದ ಖಡುಕ ನೆಗೆಯೇ ತಡೆವುದೇ । ಸುರರು । ನುಡಿವುದೇ ॥ ೬ ॥ ದುರುಳನೆನ್ನಾನ್ಯೊದು ಕೆಡಿಸ। ದಿರಲಾರನ್ಯೈಯ್ಯಯ್ಯೊ ಕೆಲಸ ॥ ಕೆಡುವುದೂ । ಯೇನಾ । ನುಡಿವುದೂ ॥೭॥ ಮತ್ತೆ ಕೊಲುವನೇನೋ ಎನ್ನಾ । ಚಿತ್ತಚಾರಿ ಬಲ್ಲಾಮುನ್ನಾ ॥ ಬಿಡುವನೇ । ಆಳ । ದಿರುವನೇ ॥ ೮ ॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥

ಜಯ ಜಯ ಜಗನ್ನಾಥ ಜಾನಕೀ ಸುಪ್ರೀತ । ಜಯ ಜಯ ಚಿದಾನಂದ ವಂದ್ಯಸುಮನಸ ವೃಂದ । ಜಯ ರುಕ್ಮಿಣೀ ರಮಣ ಜಯ ಕೌಸ್ತುಭಾಭರಣ ಜಯ ಖಳಸ್ತೋಮ ಭೀಮಾ ॥ ಭಯ ದೂರ ನೀ ಎನ್ನ ಭವಣೆಯನು ಪರಿಹರಿಸು।ದಯ ದೋರು ಕರುಣವಾರಿಧಿ ತನ್ನ ಬಿಡದೆ ಚಿನ್। ಮಯ ಮೂರ್ತಿ ಕಾಯುತೀ ಖಳನಬಾಧೆಯ ಬಿಡಿಸು ಪದುಮನಾಭನೆ ದಯದೊಳೂ ॥ ೧ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ವಾರಿಜಾಕ್ಷನೆ ದ್ರೌಪದಿಯ ನೀ । ಭೂರಿ ಕರುಣದಿ ಕ್ಯಾದೆ ಸುಮನಸ । ವಾರವನು ಸಲಹಿರುವೆ ದಶಕಂಠನನು ಕಳೆದೀಗಾ ॥ ನಾರಿಯೊಬ್ಬಳ ಸಲಹುವುದು ಬಲು।ಭಾರವೇ ಗೋವಿಂದನಿನಿತಿರೆ।ಮಾರಪಿತ ಬಿಡದೀಗ ಪ್ರಾಣವ ಕಾಯೋ ಮುರಹರನೇ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ಶಂಕರಾಭರಣ, ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ ॥

ಸುದತಿ ಈ ತೆರದಿಂದ ಚಿಂತಿಸಿ । ಮಧು ರಿಪುವ ನೆನೆಯುತ್ತಿರೇ ॥ ಇದಿರು ಬಂದಾದುರುಳ ರಕ್ಕಸ। ವಿಧುಮುಖಿಯೊಳಿಂತೆಂದನೂ । ತೋಪದಿಂದಾ ॥ ೧ ॥ ಕೊಮಲಾಂಗಿಯೆ ನಿನ್ನ ಪೆತ್ತಿರು । ವಾಮಹಿಮನ್ಯಾರೆನ್ನುತಾ।ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ಪೇಳು ಮದಗಜ।ಗಾಮಿನಿಯೆ ಬಿಡು ಚಿಂತೆಯಾ।

ಎನ್ನೊಳೀಗಾ ॥ ೨ ॥ ಇತ್ತ ಕೇಳ್ ಹರಿಣಾಕ್ಷಿ ಎನ್ನನು । ಚಿತ್ತ ಜನು ಬಲು ತೆರದೊಳೂ ॥ ವ್ಯರ್ಥ ಬಳಲಿಪನಿದಕೆ ಶಮನವ । ಬಿತ್ತರಿಸು ನೀ ಎನ್ನೊಳೂ । ಕರುಣದಿಂದಾ ॥೩॥ ತನು ಸುಖವ ಪಡೆಯಲ್ಕೆ ನಿನ್ನಲಿ । ಮನವ ಮಾಡಿದುದಲ್ಲದೇ ॥ ಕೊಲುವದಿಚ್ಛಿಪುದಲ್ಲನಾರೀ । ಮಣಿಯೆ ಭಯವನು ತೊರೆಯುತಾ । ಮೊಗವ ನೆಗೆಹೂ॥ ೪ ॥ಬಳಿಯೊಳಿಹ ಮನು ಜಾಧಮನು ತಾ । ನೆಲವ ತೊರೆಯುತಲೆಮನೆಡೇ ॥ ನಲವಿನಿಂದಲಿ ಪೋ ಗಿಹನು ತಿಳಿ । ತಿಲಕ ಪುಷ್ಪ ಸುನಾಸಿಕೇ । ಪುಸಿಯಿದಲ್ಲಾ ॥ ೫ ॥ಧಡಿಗ ನಿಂತೆನೆ ಕೇಳುತೆಲ್ಲವ । ಜಡಜಲೋಚನೆ ದುಗುಡದೀ ॥ ಅಡಗಿಸಿದಾಪತ್ತಿ ನಲಿ ಧೈರ್ಯವ । ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದಳು ರೋಷದೀ । ದಾನವನೊಳೂ ॥ ೬ ॥

॥ ರಾಗ, ಕಾಪಿ, ಝುಂಪೆತಾಳ ॥

ದುರುಳ ರಕ್ಕಸ ಕೇಳು । ವರೆಯಲ್ಯಾಕಿಂತೆನಗೆ । ದೊರೆಯುವುದೆ ಲಾಭವೇನ್ ಹೀಗೆ ॥ ಪರಿ ಪರಿಯ ನರಕದೊಳು । ಹೊರಳುವುದು ಹಿತ ಕರವೆ । ನರವೈರಿಯುಸುರು ಎನ್ನೊಡನೇ ॥ ೧ ॥ ಹೆಣ್ಣಿನಾಶೆಯೊಳು ನಿ । ನ್ನಣ್ಣ ರಾವಣ ಮಡಿದು । ಮಣ್ಣಿನ್ನೊಂದಿಕೆಯಾದ ಬಳಿಕಾ ॥ ಮಿಣ್ಣನಾ ದ್ರೌಪತಿಗೆ । ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಕೀಚಕನು । ತನ್ನಸುವ ತೊರೆದನೇನೆನಲೀ ॥೩॥ ವಾಲಿ ರುಮೆಯನು ಮನೆಗೆ । ಲೀಲೆಯಿಂದ್ಯೊದುತಲಿ । ಕಾಲನೆಡೆಗೈದು ದನು ಮರತೇ ॥ ಕೀಳುತನ ಗೈದು ಸುರ । ಪಾಲ ಗೌತಮನಿಂದ । ಹಾಳಾದ ಬಗೆ ಯೋಚಿಸೀಗಾ ॥ ೪ ॥ ತೊರೆದಿರುವ ಪ್ರಾಣವೀ । ಧರೆಯು ಧಿಪ ಎನ್ನಕ । ದ್ದಿರದಿಲ್ಲಿ ತಂದಕಾರಣದೀ ॥ ಬರುವುದಿನ್ನವನ ಗತಿ । ಶರಗಿನೊಳು ಗಂಟಕ್ಕು । ಬರಿದೇಕೆ ಕೆಡುವೆ ಎನಲೊರದಾ ॥ ೫ ॥

॥ ರಾಗ, ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಯಾಕೆನ್ನ ನುಡಿಯ ನಿರಾಕರಿಸುವೆ ಪೇಳು । ರಾಕೇಂದು ವದನೆ ಹೀಗೇ॥ಜೋಕೆಯೊಳುಸುರೆಲ್ಲ।ಡೀ ಕಾನನದಿ ಪ್ರಾಣ । ನೀ ಕಳ ಕೊಳುವೆ ನೋಡೂ ॥ ೧ ॥ ಜನಿಸಿದವನು ಸಾಯ । ಲಿನಿತೆಂಬ ನೇಮವ । ವನಜ ಸಂಭವ ನೇಮಿಸೇ ॥ ತನಗೆಂತು ಬಿಡುವುದು ।ವನಹರ್ಮ್ಯವೆಂದೆಂಬು। ದನು ಮೃತ್ಯು ತಾ ಕಾಂಬಳೇ ॥ ೨ ॥ ಸುರನಾರಿಯರು ಕೂಡ । ಪರ ಪುರುಷನನಿಚ್ಛಿ । ಪರು ಕೇಳು ನಾಗವೇಣಿ॥ತರವೆ ನಿನಗೆ ಎನ್ನೊ । ಳಿರು ವುದೆ ಕುಂದುಗ । ಳರುಹು ಬೇಗದನು ಜಾಣೆ॥ ೩ ॥ದಾನವ ಕೇಳುನೀ । ಪ್ರಾಣವ ಕಳೆದರೂ । ನಾ ನಿನ್ನ ಸೇರಲುಂಟೇ ॥ ಹೀನ ರಕ್ಕಸ ನಿನ್ನ ಕಾಣೆನೆನ್ನುತ ಮೊಗ । ಮಾನಿನಿ ತಿರುಹಿದಳೂ ॥ ೪ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ನಾರಿ ಮೊಗವನು ತಿರುಹೆ ನೋಡುತ। ಘೋರ ವಿದ್ಯುಲ್ಲೋಚನನನು ತಾ। ಭಾರಿ ಕೋಪವ ತಾಳುತುಸುರಿದನವಳೊಡನೆ ಭರದೀ ॥ ವಾರ ವೆರಡಿತ್ತಿಹೆನು ಮನದಿ ವಿ। ಚಾರಿಸುತ ನೀ ಸಿದ್ಧಗೈವುದು। ಮಿಾರಿದಡೆ ಕಡೆಗಾಲ ತೋರುವೆನೆನುತ ಪಿಡಿದಾಗಾ ॥ ೧ ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಅರಮನೆಗೊಯ್ಯುತ ಸತಿಯನು। ಪೊರಮಡದೋಳ್ ಬಂಧನೆ ಯೊಳಗಿಡುತಾ ಕರ್ಬುರ ॥ ನಿರಲಿತ್ತಾ ವನಿತೆಯು ಬಲು। ಪರಿ ದುಃಖಿಸಿದಳ್ ಘಾತಿಪನೆನುತಂ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆ ॥

ಇನಿತು ಕಾಮಿನಿ ದುರುಳನೆಡೆಯೊಳು। ದಿನವ ಯುಗದೋಲ್ಕಳೆಯುತಿರಲಾ। ವನಿತೆ ಸುಖಿಸುವ ಕಾಲ ಬಂದುದು।ಜನಪ ಕೇಳೂ॥ ೧ ॥ ಒಂದುದಿನ ಕೌಶಂಭಿ ಧರಣಿಪ। ನೆಂದೆನುವ ವತ್ಸಾಖ್ಯ ಸಂತಸ। ದಿಂದ ಮಂತ್ರಿಯ ಕರೆದು ಮತ್ತವ। ನೆಂದನಿನಿತೂ ॥ ೨ ॥ ಬೇಟೆಯಾಡದೆ ಬಹಳ ದಿನಗಳು।ದಾಟಿದವು ಇದಕಾಗಿ ಶಬರರ।ಕೂಟವನು ಬರ ಹೇಳು ತನ್ನಯ। ಘೋಟಕವನೂ ॥ ೩ ॥ ತರಲುಸುರೆ ಇಂತೆನಲು ಕೇಳ್ದಾ। ವರ ಸಚಿವನಾಕ್ಷಣದಿ ಕರೆಸಲು। ಪೊರಟ ಜನ ಸಂದಣಿಯ ಕೂಡುತ। ಧರಣಿಪಾಲಾ ॥ ೪ ॥

॥ ರಾಗ, ತುಜಾವಂತು, ಏಕತಾಳ ॥

ಬಂದಾ ವತ್ಸಾಖ್ಯ ಬೇಟೆಗೆಂದೂ। ಸಂತೋಷದಿಂದಾ। ಬಂದಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಬಂದನಾಗ ಬಹು।ಮಂದಿಯ ಕೂಡುತ। ಚಂದದಿ ನರ ಪತಿ। ನಂದನನಂದೂ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಹಿಡಿ ಹಿಡಿ ಕಡಿ ಹೊಡಿ। ಜಡಿ ಬಡಿ ತಡಿಯೆನು। ತೊಡನಾ ಬೇಡರ। ಪಡೆಯೆನು ನೆರಹೀ ॥ ೧ ॥ ಪದುಮಾಕರವನು। ಕದಡಿದ ಮದ ಗಜ। ವಿದು ನೆಲತರಿದೇ। ದಿದೊ ಯೆಂದೊದರೀ॥ ॥ ೨ ॥ ಕಲವಂಕಳಿ ಗಿಳಿ। ಕಲಕಂಠವು ಕೋ। ಕಿಲ ಕುಲ ಕುಕಿಲವ। ಬಲೆಯಲಿ ಕೆಡಹುತಾ। ಬಂದಾ ॥ ೩ ॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥

ಈ ಪರಿಯೊಳಖಿಳ ಖಗ ಮೃಗ ಸಂಕುಲವ ಕೊಲುತ। ಭೂಪ ಮುಂದೊತ್ತಿ ಬರಲೊಂದೆರಳೆ ತನ್ನಸುವ। ಕಾಪಾಡಲೋಡಿದುದು ಬಹು ದೂರವಿದ ಕಂಡು ವತ್ಸಬೆಂಬೊತ್ತುತ್ತೈದೀ ॥ ಆಪಗೆಯ ದಾಂಟ ಗಿರಿ ವರ್ಗಗಳ ಕಳಿದಿನನ। ತಾಪದಿಂ ಬಲುಬಳಲಿ ಬಾಯಾರಿ ನೆಳಲಿನೊಳು। ತಾಪವನು ಕಳೆಯಲ್ಕೆ ವಾಜಿಯಂ ತ್ಯಜಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದನಾಲ್ದೆಸೆ ನೋಡುತಾ ॥ ೧ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಕಾಡ ವಿಭವಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಮನದೊಳ । ಗಾಡಿದನು ಪಿಂತೀ ವಿಪಿನ ವನು । ನೋಡಲಿಲ್ಲವು ಪೊಸತೆನುತ ಮತ್ತಿರದೆ ಕಾಣುತಿರೇ ॥ ಜೋಡಿರದ ಮನೆಯೊಂದು ಕಾಣಿಸೆ । ರೂಢಿಪನು ಮಿಗಿಲಚ್ಚರಿಯೊಳಾ । ಕೂಡೆ ಮಂದಿರದೆಡೆಗೆ ತೆರಳುತಲೆಂದನೀ ತೆರದೀ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ಕಾಫಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಏನ ಪೇಳುವೆನೀ ಸೋಜಿಗವಾ । ಇದ । ತಾನೆ ಕಟ್ಟಿಹುದ್ಯಾರೋ ತಿಳಿಯೆ ತಾ ನಿಜವಾ ॥ಏನ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಬಣ್ಣಿಸಲೇಸೀ ಮಂದಿರವಾ । ಬಿಡು । ಗಣ್ಣರ ಮನೆಗಿಂತ ಸೊಬಗಿನೋಳ್ ಮೆರೆವಾ ॥ ಬಣ್ಣದುಪ್ಪರಿಗೆಯ್ಯೊಭ ವವಾ । ನೋಡಿ । ತಣ್ಣಗಾಯಿತು ತೃಷೆ ಪೇಳಲೇನಿರವಾ ॥ ೧ ॥ ಅರರೆ ಯೇನಚ್ಚರಿ ಭಯದೀ । ಪೋಡಿ । ದೆರಲೆ ಬಂದಿಲ್ಯೆನ್ನ ಕಾಂಬುವ ತೆರದೀ॥ ಹೊರ ಸೋಟದಕ್ಷಿಗಳೆನಗೇ । ತೋರ್ಪ । ವರಿಯ ಬೇಕೆನುತೆಂದು ಭೂಮಿಪ ತಿರುಗೇ ॥ ೨ ॥ ಅಂಗನೆಯೆನುತ ನಿಶ್ಚಯಿಸೀ । ತಾ ಕಾ । ಳಿಂಗ ವೇಣಿಯ ಬಳಿಗಾಗಿ ಮುಂದ್ಸರಿಸೀ ॥ ಅಂಗಣವನು ಪೊಕ್ಕು ನೋಡೀ । ನೃಪ । ಪುಂಗವ ಮನದೊಳಗಿನಿತು ಮಾತಾಡೀ ॥ ೩ ॥

॥ ರಾಗ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಿ ಕಾಫಿ, ರೂಪಕ ॥ [ಧಾಟಿ:– ತಾಳ್ ತಾಳಿದು ಸಮಯವಲ್ಲಾ ॥

ಸರಿಯಾರಿ ತರುಣಿಮಣಿಗೇ । ವರೆಯಲೇನಿನ್ನಿವಳ ಬಗೇ ॥ ಗುರು ಕುಚಯುಗೆ ಚಂದ್ರಮುಖೀ । ಉರಗವೇಣಿ ಮದನ ಸಖೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಭ್ರಮರಕುಂತಳೆ ಕಮಲನೇತ್ರೇ । ಅಮಿತಶೋಭೇ ವಿಮಲಗಾತ್ರೇ ॥ ದ್ಯುಮಣಿಯಂತೇ ತೇಜದಿಂದಾ । ಗಮಿಸುವಳಲ್ಯೇನು ಚಂದಾ ॥ ೧ ॥ ದಾರೊಡೆಯನೊ ದಾರ್ಪೆತ್ತನೊ । ನೀರೆ ಇವಳ ಸೊಬಗಿದೇನೋ ॥ಪೂರ್ವ ಪುಣ್ಯಾ ವಶದಿ ತನಗೆ । ತೋರಿತಲ್ಲದೆಂತು ಹೀಗೇ ॥ ೨ ॥ ಕರಿ ಗಮನೆಯು ಹೊರಗೆ ನೋಳ್ಪ । ಕರೆಯನೆಲ್ಯೋ ಬಾರದೀಪಾ ॥ ಸರಿಯಿದು ನೋಡು ವೆನೆನುತಾ । ಪೊರಟಾಕ್ಷಣ ಭೂಮಿಪ ತಾ ॥ ೩ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಮನೆಯೊಡೆಯರ್ಯಾರಿಲ್ಲ ಚಂದ್ರಾ । ನನೆಯು ಮಾತ್ರವೆ ಇರುವ ತೆರ ದಲಿ । ತನಗೆ ತೋರ್ಪುದು ಯೆಂತದಾಗಲಿ ಪರಿಕಿಸುವುದೆನುತಾ ॥ ಜನಪ ನುಪ್ಪರಿಗೆಯನು ಸೇರ್ದಾ । ಕನಕಪುತ್ಥಳಿಯಂತೆ ರಂಜಿಪ । ವನಜ ಲೋಚನೆಯಳನು ಕಂಡಾ ನೃಪತಿಯುಸುರಿದನೂ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ಮುಖಾರಿ, ಏಕತಾಳ ॥ [ಧಾಟಿ:- ಹ್ಯಾಗೆ ಬಿಡಲಿ ನಿನ್ನೊಡನಾಟವ ಸಂ ।

ನೀರೆ ಸುಗುಣೆ ದಯದೋರುತ ಪೇಳ್ ನೀ । ನ್ಯಾರೆನುತಲಿ ಚದುರೇ॥ ನೀರಜಾಕ್ಷಿ ಮದ ವಾರಣ ನಡೆ ನಗೆ । ಬೀರುತ ನುಡಿ ಧೀರೇ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಮಾನಿನಿ ನಿನ್ನಯ ಪಿತನ್ಯಾರೆನ್ನುತ । ನೀನೊರೆ ಯೆಲೆ ಜಾಣೇ ॥ ಕಾನನದೊಳಗೋರ್ವಳೆ ನೀನಿರುತಿಹೆ । ಯೇನೆನುತಲಿ ಕಾಣೇ ॥ ೧ ॥ ಮನದೊಳು ಚಿಂತಾಲತೆಯದು ಹಂಬುತ । ಮೊನೆಗೊಂಡಿಹುದೇನೂ ॥ ಕನಕಾಂಗಿಯೆ ಮತ್ತದು ತವ ಮೊಗದೊಳು । ಮಿನುಗುವ ಬಗೆಯೇನೂ ॥ ೨ ॥ ಚಂಚಲಾಕ್ಷಿ ಬಲು ಮಿಂಚುವ ಕದಪದು । ಕೊಂಚ ಕಂದಿಹುದೇನೂ ॥ ವಂಚಕಗೈಯದಲುಸುರೆನ್ನೊಡನರ । ಸಂಚಿಗಮನೆ ನೀನೂ ॥ ೩ ॥ ಬೆದರಲೇಕೆ ನಾ ವಂಚಕನೆನ್ನುತಾ । ಪದುಮನೇತ್ರೆ ಹೀಗೆ ॥ ವಿಧುಧರನಾಣೆಯು ಕುಹಕಿಗನಲ್ಲವು । ಮುದದೊಳಗರುಹೆನಗೇ ॥ ೪ ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಕೇಳ್ದಾ ಸುದತಿಯು ಲಜ್ಜೆಯ । ತಾಳುತ ಶಿರ ತಗ್ಗಿಸಿದುದ ತಿಳಿದಾ ಧಾರುಣಿ ॥ ಪಾಲನು ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು । ಲೋಲಾಂಬಕಿಯುಸುರ್ಯಾವನು ತವ ಪತಿಯೆನುತಂ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ಬೇಗಡೆ, ಏಕತಾಳ ॥ [ಧಾಟಿ:- ಹಿಡಿರೋ । ಈ ಮಡದಿ ರತುನವನು ॥

ನುಡಿಯೇ । ನಿನ್ನೊಡೆಯನ ಪೆಸರೊಡ । ನುಡಿಯೇ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಬಡನಡುವಿನಜಡ । ಪಿಡಿ ನಡೆದುಡು ಕೊಡ । ಬಿಡು ಕಡು ಬೆಡಗಿನೋ । ಳುಡು ಪಡೆ ಪತಿ ಮುಖಿ ॥ ನುಡಿಯೇ ॥ ೧ ॥ ನಗೆ ಮೊಗ ನಗೆಹುತ । ಲೊಗು ಮಿಗೆ ದುಗುಡಗ । ಳುಗಿ ಮೃಗದೃಗುಯುಗೆ । ಬಗೆ ಮಿಗೆ ಸುಗುಣೇ ॥ ೨ ॥ ವನಜಾನನೆ ತನು । ವನು ನನೆ ಮೊನೆಯನು । ಕುನಿಪನು ಮನವಿನಿ । ತೆನು ಘನತನದೊಳು ॥ ನುಡಿಯೇ ॥ ೩ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ನಳಿನನೇತ್ರೆಯು ತಲೆಯನೆತ್ತುತ । ಬಳಿಕ ನಾಚುತ್ತಿರಲು ತಿಳಿದಾ । ಇಳೆಯಧಿಪನಿಂತೆಂದ ಕೋಮಲೆಯೊಡನೆ ತೋಷದಲೀ ॥ ಅಳುಕದಿರು ಕೇಳಬಲೆ ನಾವೇನ್ । ಕುಲಗೆಡುಕರಲ್ಯಾಕೆ ಯೋಚಿಪೆ । ಘುಳಿಲನೊರೆಯೆನೆ ಸುದತಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದಳು ತನ್ನಿರವಾ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ ॥

ಯಾರಯ್ಯ ತನ್ನೊಡ । ನೀ ರೀತಿಯೊಳು ಕೇಳ್ವ । ಕಾರಣವೇನೂ ನಾನರಿಯೇ ॥ ನಾರೀ ತನ್ನುವನು ವಿ । ಚಾರಿಸಿ ಫಲವೇನೂ । ಭಾರಿ

ದುಷ್ಕರ್ಮಿ ತಾನಹೆನೂ ॥ ೧ ॥ ಧರೆಯೊಳತ್ಯಧಿಕವಾ । ಗಿರುವಂಗ ಪಟ್ಟಣ । ಧೊರೆ ದೃಢವರ್ಮನ ಸುತೆಯೂ ॥ ಸಿರಿವಂತ ವತ್ಸನಿಂ । ಗಿರದೆನ್ನಾ ಮದುವೆಯಾ । ವಿರಚಿಸೆ ಪಿತ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದಾ ॥ ೨ ॥ ಅಂದ ರೇನ್ ಗೈವುದು ।ಹೊಂದಿ ಹಾ ವಿಧಿಯನ್ನು।ನೆಂದಿಗೂ ಬಿಡುವ ವಾತುಂ ಟೇ ॥ ಒಂದೋರ್ವ ಭೂಪ ತಾ । ತಂದೆಯ ಸೋಲಿಸಿ । ತಂದಾ ಕದ್ದೆನ್ನನೀ ವನಕೇ ॥ ೩ ॥ ಬಳಿಕೋರ್ವ ರಕ್ಕಸ । ಕಲಹದಿ ಜನಪನಾ ಕೊಲುತೆನ್ನಾ ಕೆಡಿಸಲೆಂದೆನುತಾ ॥ ಹಲವಂಗ ಯತ್ನಿಸೆ । ಫಲಸಿಗದಿರೆ ಮತ್ತೀ । ನಿಳೆಯದಿ ತಂದೂ ಬಂಧಿಸಿಹಾ ॥ ೪ ॥ ಜೀವಗೊಳ್ಳುವ ತನ್ನಾ ಕ್ಕಾವರಿನ್ಯಾರಿಹರ್ । ಹಾ ವಿಧಿಯನು ಮೀರಲೆಂತು ॥ ಭೂವರವತ್ಸನಿಂ। ನ್ಯಾವಸೆಲ್ಲಿಹನಿದ । ನೀವರಿವಿರೆ ದಯುಮಾಡೀ ॥ ೫ ॥ ಧರಣಿಪ ವತ್ಸನ । ಮರೆಯೊಳಿರದೆ ಬ್ಯಾರೆ । ಕುರಿಗಳನಿಚ್ಛಿಪುದುಂಟೆ ॥ ಹರಣವ ತೆಗದರೀ । ದುರುಳನ ಸೇರುತ । ಲಿರಲುಂಟೆ ಜಗದಿ ಬಾಳುತಲೀ ॥ ೬ ॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥

ಮತ್ತೆ ಕೇಳ್ ಸುರವ್ಯೆರಿ ವನಕೆ ತೆರಳಿಹನವನು।ಗೊತ್ತು ಬರುವನು ನಮ್ಮ ಕಂಡು ಕೊಲ್ಲದಡವಗೆ । ಹೊತ್ತು ಹೋಗದು ನೀನು ಕೆಡಲೇನು ಫಲವಿಹುದು ತೆರಳಯ್ಯ ನಿನ್ನ ಗೃಹಕೆ ॥ ಮತ್ತಕಾಶಿನಿ ಇನಿತು ಪೇಳಿ ದುದ ಕೇಳ್ದಾ ನ ।ರೋತ್ತಮನು ಮನಮರುಗುತಾ ಸುದತಿಯನು ತಾನು। ಯೆತ್ತಿ ತೊಡೆಯೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಪೇಳ್ದ ತನ್ನ ನಿಜ ಪರಿಯ ವಾಜಿಸದೆ ನೃಪತೀ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ಸುರುಟಿ, ಏಕತಾಳ ॥ [ಧಾಟಿ: ಕೋಮಲಾಂಗಿ ಕೇಳೆ]

ಸುದತಿ ಶಿಖಾಮಣಿಯೇ । ಪೇಳುವೆ । ನಿದೊ ಮನ್ಮನ ಕಣಿಯೇ॥ ಚದುರೆ ನೀನೆನಗಾ । ಗ್ಯಧಿಕ ಭವಣೆ ಪಟ್ಟುದರಿಂ ದುಃಖಿಪೆ । ನಿದನೇನೆ ನಲೀ ॥ ೧ ॥ ವತ್ಸನೆನಲು ನಾನೇ । ಬೇಟೆಗೆ । ಉತ್ಸಹದೊಳು ಕಾಣೇ ॥ ಮತ್ತೀ ವಿಪಿನಕೆ । ಚಿತ್ತೈಸಿದೆ ಮೃಗ । ದೊತ್ತಿನೊಳ್ಳೆ ತಂ । ದಿತ್ತೆನು ದರ್ಶನ ॥ ೨ ॥ ದುರುಳನು ಕಡು ಭಯಕೇ । ದುಃಖಿಸ । ದಿರು ನಾನೀ ಕ್ಷಣಕೇ ॥ ತರಿದಟ್ಟುವೆನೆಮಪುರಿಗವನನು ಚಂ । ದಿರ ಮುಖಿ ನಿನ್ನನು। ಕರೆದೊಯ್ಯುವೆನೂ ॥ ೩ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಕೇಳುತಾಯತ ನೇತ್ರೆ ವತ್ಸ ನೃ । ಪಾಲನನು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಸಂತಸ। ತಾಳಿದುದನೊರೆಯಲ್ಕೆ ಫಣಿಪನಿಗಸದಳವು ನೃಪತೀ ॥ ಲೀಲೆ ಮಿಗೆ ಘಟ ಎರಡ ಕಳೆಯಲ್ । ಖೂಳನಿತ್ತಲು ನಡೆತರುತ ಕಡೆ । ಗಾಲ ಬಂದಿಹು ದರಿಯುದಾ ಗಂಧರ್ವನನು ನೋಡೀ ॥ ೧ ॥

|| ಕಂದಪದ್ಯ ||

ನಿರ್ಜರರೆದೆ ಕಂಪಿಸಿವ್ರೋಲ್ । ಘರ್ಜಿಸಿ ವಿದ್ಯುಲ್ಲೋಚನನೊಳ ಪೊಗುತಾಗಂ || ತರ್ಜಿಸಿ ಶರ ಬಿಡುತೆಂದನು । ದುರ್ಜನ ಕೇಳೀತಕೆ ಬಂದಿರುತಿಹೆ ಎನುತಂ || ೧ ||

|| ರಾಗ, ಸುರುಟಿ, ಮಟ್ಟಿ ತಾಳ ||

ಆರೆಲೊ ಹುಡುಗಾ । ಸೇರಿದೆ ಧಡಿಗಾ । ಚೋರರ ತೆರದೊಳಗರ ಮನೆ । ಸೂರೆಗೈಯ್ಯಲು ಬಂದಿಹು । ದ್ಯಾರೆಲೋ ಹುಡುಗಾ || ಪಲ್ಲ || ಅಡುಂಬುವ ತರಳನೆ ಈ । ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದ್ಯಾಕೇ || ಮೋಡಿಯೊಳರಮನೆ ಹೊಕ್ಕಿಹೆ । ನೋಡಿಕೊ ತನುಜೋಕೇ || ೧ || ಉರವನು ಬಗೆಯುತ ನಿನ್ನನು । ತರಣಿಯ ಸುತನೆಡೆಗೇ || ತೆರಳಿಸುವೆನು ಎನುತಲಿ ಪಲ್ || ಮೊರೆಯುಲು ಸತಿ ನಡುಗೇ || ೨ || ಮುಚ್ಚೆಲೊ ಬ್ಯಾ ಖಳ ರಕ್ಕಸ । ತುಚ್ಛ ಯೊಳ್ ಫಲವೇನೂ || ಕೊಚ್ಚುವೆ ನೋಡ್ ನಾಲಗೆಯನು । ಬಿಚ್ಚುವೆನೆದೆಯನ್ನೂ || ೩ || ಹಿಡಿದಪ್ಪಳಿಸುತ ನಿನ್ನನು । ಕಡಲಿಗೆ ಬಿಸುಟೇಗಾ । ಹುಡುಗಿಯ ಕರೆದೊಯ್ಯುವೆ ತಾ । ನಡು ನಿಶಿಚರ ಬೇಗಾ || ೪ || ಭಳಿ ಭಳಿರೆನ್ನುತ ಕರ್ಬುರ । ಘಳಿಲನೆ ಮರ ಮುರಿದೂ || ತಲೆಯೊಳು ಹೊಡೆಯಲ್ಕಂಡಾ । ಬಲವಂತನು ತರಿದೂ|| ೫ ||ಧರಣಿಪ ರೋಷವ ತಾಳುತ। ಶರವನು ಸುರರಿಪುಗೇ || ಭರದಿಂದೆಸೆಯುಲು ದಾನವ । ತೆರಳಿದನೆಮಪುರಿಗೇ || ೬ ||

|| ಭಾಮಿನಿ ||

ಸುದತಿಯನು ವಂಚಿಸುತ ತಂದಿರು । ವಧಮರೆಂತೀ ಧರೆಯೊಳಿಪ್ಪರು । ಕದನದೊಳು ಕಡೆ ಸೇರಿದರು ಬಳಿಕಿತ್ತ ತೋಷದಲೀ || ಪದುಮನೇತ್ರೆಯು ವಿನಯದಿಂ ನರ । ರಧಿಪ ಕರಕೊಳುತಾಗ ತನ್ನಯ || ಕುದುರೆಯನು ಸತಿಯೊಡನೆ ಏರುತ ಬಲದೆಡೆಗೆ ಬಂದೂ || ೧ ||

|| ಕಂದಪದ್ಯ ||

ಮನ್ನಿಸಿ ಶಬರರ ನೀವ್ ಪೋ । ಗೆನ್ನುತ ಕಳುಹಿಸಿ ತನ್ನಯ ಮಾರ್ಬಲ ದೊಡನಂ || ಸನ್ನುತ ದೃಢವರ್ಮನ ಬಳಿಗಿನ್ನೀರ್ವರು ಪೊರಟ್ಟೈ ತಂದರು ಬಲು ಜವದಿಂದಂ || ೧ ||

॥ ರಾಗ, ಭೈರವಿ, ಝುಂಪೆತಾಳ ॥

ಚಿತ್ತವಿಸು ಶ್ರೀಹರ್ಷ । ನಿತ್ತವತ್ಸಾಖ್ಯ ಜನ । ಪೋತ್ರಮನು ನಡೆ ತರಲಿ । ನ್ನತ್ರ ದೃಢವರ್ಮ ॥ ೧ ॥ ನಿದ್ದೆಯನು ತಿಳಿದು ತಾನೆದ್ದು ನೋಡುತ ತನ್ನ ॥ ಮುದ್ದು ಮಗಳನು ವೈರಿ । ಕದ್ದೊಯ್ದನೆನುತಾ ॥ ೨ ॥ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಬಳಲಿಹಲ । ವಂಗ ಚಿಂತಿಸುತ ಸುತೆ । ಯಂಗವನು ನೆನೆ ನೆನೆಯು । ತ್ತುಂಗ ಜನಪಾಲಾ॥ ೩ ॥ಇರಲಿತ್ತಾ ಕ್ಷಣ ಬಂದೂ । ಚರರೂ ಪೇಳ್ದರು ನನ್ಮಾ । ಪೊರ ಬಾಗಿಲೊಳಗೋರ್ವ । ತರಳೆಯನು ಕೂಡೀ॥ ॥ ೪ ॥ ಬಂದಿರುವನೆನಲು ನೃಪ । ನೆಂದನವರಿಗೆ ಸಭೆಯ । ಹೊಂದಬಿಡ ಬಹುದೆನಲಾ । ನಂದದಿಂ ಚರರೂ ॥ ೫ ॥ ಪೇಳಿದರು ಒಳಗೆ ಪೋ। ಗ್ಯೇಳೆಂದುದನು ತಿಳಿದು । ನೀಲಕುಂತಳೆ ಸಹಿತ । ಲೋಲ ವತ್ಸಾಖ್ಯಾ ॥ ೬ ॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥

ನಡೆ ತಂದು ಭೂಮಿಪಗೆ ವಂದಿಸಲು ತಿಳಿದಾಗ । ದೃಢವರ್ಮ ತೋಷಾಬ್ಧಿಯೊಳಗಾಡೆ ಪರಿವಾರ । ಜಡಜ ಮುಖಿ ಸೌರಂಭೆ ಸಹಿತಲಾ ನಂದವನು ಪಡೆದುದನು ಪೇಳಲೆಂತೂ ॥ ಒಡನೆ ವತ್ಸನ ಮನ್ನಿಸುತ ಕುವರಿಯನು ಕೇಳು।ತಡಸೀರ್ದ ಕಷ್ಟಕತಿ ದುಃಖಿಸಲು ನರಪತಿಯು । ನುಡಿದಳಾ ಸುದತಿ ಚಿಂತಿಪುದೇಕೆ ವಿಧಿಲಿಪಿಯ ಮೀರಲಾರಳವು ಜಗದೀ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ಮುಖಾರಿ, ಝುಂಪೆತಾಳ ॥

ವ್ಯರ್ಥ ಚಿಂತಿಪುದೇಕೆ । ಮನದಿ ಜನಪಾ।ಕರ್ತನಪ್ಪಣೆಯಂತೆ । ವರ್ತಿಸಿದೆ ನಾನಿದಕೆ ॥ ವ್ಯರ್ಥ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಲೋಕೇಶನೆಪ್ಪಣೆಯು । ಲೋಕದೊಳು ಮಿರ್ವರ್ರ್‍ಯಾ । ರ್‍ಯಾಕಿನಿತು ಯೋಚಿಸುವೆ । ಯೇ ಕೃಪಾಳೂ ॥ ಸಾಕಿ ಸಲಹಿದೆನೆನುತ । ಶೋಕಿಸುತಲಿರಲು ವಿಧಿ । ತಾ ಕರುಣದೋರುವುದೆ । ಘಾಕದಲ್ಲೈ ॥ ವ್ಯರ್ಥ॥ ೧ ॥ಸೀತೆಯೆಂದೆನೆ ತ್ರಿಜಗ । ಮಾತೆಯೆನಿಸಿಹಳವಳ । ಯಾತು ದಾನವನ್ಯೊದ । ರೀತಿಗೆಟ್ಟೊ ॥ ನೀತಿಯುತೆ ದ್ರೌಪದಿಯು । ಧೂರ್ತ ದುಶ್ಯಾಸನಿಂ । ದೇತರದಿ ಬಳಲಿದಳು। ಮಾತಿದೇಕೆ ॥ ॥ ೨ ॥ ಸತಿಸುತೆಯರೆಂದೆಂಬು । ವತಿಶಯದ ಭವ ಪಾಶ । ಕತಿ ಚಿಂತೆ ಪಡುವವನು । ಮತಿಹೀನನೂ ॥ ಶತಯಾಗ ಮುಖ್ಯ ಸುರ । ವಿತತಿಗಿ ಹುದೀ ಕಷ್ಟ । ಪಿತನೆ ಮರುಗುವುದೇನು । ಹಿತವೆಪೇಳೂ ॥ ೩ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಮಗಳಮಾತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಜನಪತಿ । ಮಿಗಿಲು ತೋಷವ ತಾಳಿ ಮುದ್ದಿಸಿ । ಭಗಣಪತಿ ಮುಖಿಗಾಗ ಲಗ್ನಕೆ ದಿನವ ನಿಶ್ಚೈಸೀ ॥ ಜಗದ ರಾಯರನೆಲ್ಲ ಬರೆಸುತ । ಲಗಣಿತದ ಭೂ ದಿವಿಜರಿಂದಲಿ । ನಗಹರಾದಿ ದಿವೌಕಸರು ಮನ ಮೆಚ್ಚು ವೋಲೆಸಗೀ ॥ ೧ ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಮದುವೆಯ ಸಮಯದಿ ದ್ವಿಜರಿಗೆ । ಮುದದೊಳು ದಕ್ಷಿಣೆಯಿತ್ತಾ ಜನಪತಿ ಬಳಿಕಾ ॥ ವಧುವರರಿಗೆ ಬಳುವಳಿಯ । ನ್ನಧಿಕ ತೆರದೊಳೀವುತ ಕಳುಹಿದ ಪುರವರಕಂ ॥ ೧ ॥

॥ ಶರಶಪ್ಪದಿ ॥

ಬಳಿಕಾ ವತ್ಸನು ನಳಿನಾಕ್ಷಿಯನೊಡ । ಗೊಳುತಲಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ತಂದೂ ॥ ಇಳೆಯನು ಪಾಲಿಸಿ ಕಳೆದನು ಕಾಲವ । ಜಲಜಾಕ್ಷನ ಕರುಣದೊಳಂದೂ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆ ॥

ಕೇಳಿದ್ಯೆ ಶ್ರೀಹರ್ಷರಾಯನೆ । ಬಾಲೆಯೋರ್ವಳಿಗಾಗಿ ಭೂಪರು । ಕಾಳಗದಿ ಕಾದಾಡಿದುದ ನೀ । ಲೀಲೆಯಿಂದಾ ॥ ೧ ॥ ವನಜ ಮುಖಿ ಯನು ವತ್ಸ ಲಗ್ನವ ॥ ನೆನಿತೆಸಗಿಕೊಂಡೆಂಬ ಪರಿಯದು । ಮನಕೆ ಬಂತೇನೆನುತ ಕೇಳಲು । ಜನಪ ನುಡಿದಾ ॥ ೨ ॥ ಕರುಣ ವಾರಿಧಿ ನಿಮ್ಮ ದಯದೊಳ । ಗರಿತೆನೆನ್ನುತ ಪದಕೆರಗಿ ಭೂ । ವರನು ತೋಷದೊಳಿರ್ದ ನೆಂಬುವ । ಚರಿತೆ ಇದನೂ ॥ ೩ ॥ ಪಡುಗಡಲಿನ ಧಡದಿ ರಂಜಿಸ । ಉಡುಪಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಿ ನಿಂದು ಭಕತರ । ಗಡಣ ಪಾಲಿಪ ಹರಿಯ ಕರು ಣದೊ । ಳೊಡನೆ ಇದನೂ ॥ ೪ ॥ ವಿದುಧರನ ಸದ್ಭಕ್ತ ವಿದ್ಯಾ । ನಿಧಿಗ ಳೆನಿಸುವ ಸುಬ್ಬರಾಯರ । ಪದ ಸಹಾಯದಿ ಬರೆದೆ ಗುರುವೆಂ । ಬುದನು ಬಗೆದೂ ॥ ೫ ॥ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳಿದರ ಕವಿತಾ । ಬಂಧ ಛಂದಸ್ಸಿನೊ ಳಗಿರ್ದದ । ಚಂದದಿಂ ಸಮಗ್ರೈಸಿರುವೆ ನವ । ದಿಂದಲಿದನೂ ॥ ೬ ॥ ಕರುಣದೊಳು ವಾಚಿಸುತ ದೋಷವ । ನಿರದೆ ತಿದ್ದಲು ಖ್ಯಾತಿ ಬರುವು ದು । ನರಹರಿಯು ಪೊರೆಯುವನು ಸರ್ವರ । ನಿರತ ದಯದೀ ॥ ೭ ॥

॥ ಮಂಗಲ ॥

॥ ರಾಗ, ಆಹೇರಿ, ಝಂಪೆತಾಳ ॥

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಕಮಲನಾಭನಿಗೆ । ಗಿರಿಧರಗೇ । ಲೋಕಪಾಲಕ ದೇವಕೀ ಕಂದಗೇ ॥ ಪಾಕಶಾಸನ ಮುಖ್ಯ । ದಿವಿಜಗಣ ರಕ್ಷಕಗೆ । ಕಾಕುಸ್ಥನಿಗೆ ವಿಮಲ । ವನಮಾಲಗೇ ॥ ಜಯ ಮಂಗಲಂ ॥ ೧ ॥ ಮಾರ ಪಿತನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ನಾರಾಯಣಗೆ ಯೋಗಿ । ವಾರ ವಂದಿತ ಸದಾ । ನಂದಮಯಗೇ ॥ ಶ್ರೀರಮಾಧವ ಕರುಣ । ವಾರಿನಿಧಿ ಭಕ್ತಜನ । ವಾರಿರುಹ ತರಣಿ ಭವ । ದೂರ ಹರಿಗೇ ॥ ಮಂಗಲಂ ॥ ೨ ॥ ನಗಧರ ನಿಗಘಹರಗೆ । ಖಗರಾಜ ರೂಢನಿಗೆ । ಭೃಗುಜಗರ್ವಾಪ ಹಾರಗೆ । ಗೋಪಗೆ ॥ ಮಗುವನುದ್ಧರಿಸಿ ಮೂ । ಜಗವ ಸಲಹಿದ ಉಡುಪಿ । ಯುಗಣಿತಾನಂದ ಶ್ರೀ । ಕೃಷ್ಣಧೊರೆಗೇ ॥ ಜಯ ಮಂಗಲಂ । ನಿತ್ಯ ಶುಭ ಮಂಗಲಂ ॥ ೩ ॥ ॥ ಶ್ರೀ ॥

ಸಂಪೂರ್ಣ.

